

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ, ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ – ΑΝΤΑΙΟΥ 47, 111 46 ΓΑΛΑΤΣΙ, ΤΗΛ. 210-2913369, FAX 210-2917400

ΕΤΟΣ Ε' – ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 37

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007

Οι Κωμιακίτες πετυχαίνουν παντού

ΕΚΕΙ επάνω στην πλαγιά του βουνού, σε υψόμετρο 750 μέτρων, η Κωμιακή αιώνες τώρα αγέρωχη αγναντεύει το Αιγαίο Πέλαγος. Εκεί, σ' αυτόν τον τόπο, οι Κωμιακίτες βλέπουν το πρώτο φως της ζωής τους. Από εκεί ξεκινούν τον μεγάλο αγώνα της ζωής τους.

Ο τόπος είναι ορεινός, είναι φτωχός. Όμως τον Κωμιακίτη αυτό δεν τον φοβίζει. Αντίθετα ατσαλώνεται με θέληση να παλαίψει. Να παλαίψει να νικήσει τα κατοπράχια βουνά. Να τα μετατρέψει σε εύφορα χαλιά, όπου παράγει πλήθος από προϊόντα. Να τιθασει το νερό, όπου αυτό υπάρχει, και να το κάνει πηγή ζωής. Και, παράλληλα, κάθε νέος ή νέα που έχει έφεση στα γράμματα, να μπορέσει να σπουδάσει.

Οι επιστήμονες που έχει βγάλει η Κωμιακή είναι αμέτρητοι. Πράγμα που σημαίνει ότι: Η φιλομάθεια, η εξυπνάδα, η εργατικότητα, βρίσκονται μέσα στο αίμα του κάθε Κωμιακίτη. Είναι αμέτρητοι οι Κωμιακίτες επιστήμονες. Έχουν διαπρέψει σε όλες τις επι-

στήμες: στην ιατρική, στη νομική, στους μηχανικούς, στους εκπαιδευτικούς, στην πολιτική κλπ. Και στους τίτλους των σπουδών, στα πτυχία και τις περγαμηνές, δεσπόζει ο τόπος καταγωγής ισότιμος σε αξία με τις σπουδές και το κύρος των σχολών.

Αλλά οι Κωμιακίτες διαπρέπουν σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων, ακόμη και εκεί που δεν χρειάζεται κανένας τίτλος σπουδών κάποιας σχολής, αλλά άλλοι τίτλοι, όπως: εργατικότητα, τιμιότητα, φιλική διάθεση, συμπόνια για τους συνανθρώπους μας, φιλότιμο, μεράκι κλπ. Και υπάρχουν σε όλες τις κοινωνίες καταξιωμένοι Κωμιακίτες που έχουν προσφέρει τα μέγιστα και αναγνωρίζονται από όλους.

Οι περισσότεροι από αυτούς ξεκίνησαν φτωχοί από την Κωμιακή, αλλά χάρη στην εργατικότητά τους, τη σκληρή δουλειά, την τιμιότητά τους και τη νοικοκυροσύνη τους, κατόρθωσαν να μεγαλοουργήσουν. Οι Κωμιακίτες κοιτάζουν μπροστά με αισιοδοξία το μέλλον. Είναι υπερήφανοι για το χωριό τους, για την καταγωγή τους. Και δεν επιτρέπουν σε κανέναν να αμφισβητήσει, ούτε στο ελάχιστο, τις αξίες που έχουν γαλουχηθεί απ' τον τόπο τους και εφαρμόζουν στη ζωή τους, οπουδήποτε και αν βρίσκονται. **A.B.G.**

Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης: Οι πόροι είναι πολλοί!...

Απαιτείται επαγρύπνηση για να μην φανεί... λίγος ο Δήμος Δρυμαλίας στην αξιοποίησή τους

Για τους Κωμιακίτες πρώτη προτεραιότητα είναι ο δρόμος Κανά-Μυρίση

Αναφορά στο τέλος του Γ' ΠΚΣ και την προετοιμασία του Δ' ΚΠΣ, καθώς και τα έργα που γίνονται και προετοιμάζονται, έκανε ο Περιφερειάρχης κ. Κόκκινος στη σύσκεψη που έγινε στο Δήμο Νάξου. Για άλλη μια φορά, ο Γεν. Γραμματέας της Περιφέρειας του Ν. Αιγαίου επεσήμανε ότι πρέπει όλοι να τρέξουν για να ενταχθούν τα έργα στο Γ' ΠΚΣ, το οποίο ολοκληρώνεται στο τέλος του 2008, αλλά και να προετοιμάσουν κατάλληλα τα έργα στην επόμενη προγραμματική περίοδο, αφού οι πόροι που εξασφαλίτηκαν είναι πολλοί.

Οι πόροι όντως είναι πολλοί. Θα μπορέσουν όμως να φθάσουν και σε έργα αναγκαία, έργα πνοής στην ορεινή Νάξο; Να μην βρεθούμε ξανά ακάλυπτοι όπως με τα χρήματα της θεομηνίας του 2001, που δεν υπήρξε απορρόφηση στις περιοχές που επλήγησαν, διότι δεν υπήρχαν μελέτες έργων, ή αυτές δεν είχαν ολοκληρωθεί.

Να θυμίσουμε ότι το ΠΕΠ Νοτίου Αιγαίου έχει τους εξής βασικούς άξονες προτεραιότητας:

- Αντιμετώπιση των προβλημάτων του νησιωτικού χαρακτήρα – βασικές υποδομές.
- Προστασία περιβάλλοντος και βιώσιμη διαχείριση φυσικών πόρων.
- Έλεγχος της τουριστικής ανάπτυξης και αναπροσανατολισμός της.
- Ενίσχυση και αξιοποίηση των δυναμικών νησιωτικών κέντρων ανάπτυξης.
- Ανάπτυξη της υπαίθρου και ενίσχυση νησιών και περιοχών χαμηλής οικονομικής ανάπτυξης.

Ας ελπίσουμε ότι η σημερινή Διοίκηση του Δήμου Δρυμαλίας θα ενεργήσει ώστε επί τέλους τουλάχιστον ο δρόμος του Μυρίση να ενταχθεί στα προγράμματα αυτά και να φτιαχτεί, ώστε να δώσει πνοή σε ολόκληρη τη βόρεια και ορεινή Νάξο.

Ο δρόμος αυτός, μήκους 10 χιλιομέ-

Η περιφέρεια Κανά-Μυρίση και ο δρόμος από την κορυφή του κωμιακίτικου Ζα.

τρων περίπου, συνδέει την Κωμιακή με τον περιφερειακό δρόμο Εγγαρών-Απόλλωνα και με τους οικισμούς της στα δυτικά και βόρεια.

Μέσω του περιφερειακού δρόμου μειώνει την απόσταση Κωμιακή-Χώρα, κατά 5 περίπου χιλιόμετρα, η δε διαδρομή είναι ευκολότερη. Βοηθά στην μετακίνηση ανθρώπων και διακίνηση προϊόντων και συμβάλει στην αποσυμφόρηση του επαρχιακού δρόμου. Λύνει το πρόβλημα του αποκλεισμού από χιόνια. Μπορεί να αποτελέσει προέκταση του περιφερειακού δρόμου, σύνδεσή του με τον επαρχιακό μέσω της Κωμιακής, και την εναλλακτική διαδρομή προς την Χώρα και των γειτονικών χωριών (Μέσης, Σκαδού, Κορώνου). Μπορεί να καταστήσει την Κωμιακή ένα μικρό τοπικό κέντρο μέσω μιας ιδιαίτερα σπάνιας για τα Κυκλαδονήσια διαδρομής λόγω της ο-

μορφιάς του τοπίου (λαγκάδια με πλατάνια και τρεχούμενα νερά στην περιοχή του Μυρίση, πανοραμική θέα δυτικά, βόρεια και ανατολικά στο Αιγαίο στην περιοχή Διόδη).

Χρόνια τώρα αποτελεί αίτημα των κατοίκων, των φορέων τους και της Ο.ΝΑ.Σ. η κατασκευή του δρόμου αυτού. Η δαπάνη σχετικά μικρή, η ωφέλεια μεγάλη: Θα δώσει το φιλί της ζωής στην Κωμιακή.

Ο Δήμαρχος Δρυμαλίας είχε υποσχεθεί πριν από τις εκλογές ότι θα ασχοληθεί με το έργο αυτό. Περιμένουμε ενημέρωση για τις μέχρι τώρα ενέργειες.

Όμως, εξαρτάται κυρίως από εμάς, τους απανταχού Κωμιακίτες με τους φορείς μας.

Να απαιτήσουμε την κατασκευή του δρόμου και να βοηθήσουμε γι' αυτήν. Μπορούμε.

Έντονη και ομόφωνη διαμαρτυρία προς κάθε αρμόδιο του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Δρυμαλίας

Χωρίς γιατρούς τα ορεινά χωριά και χωρίς... σύνορα η αγανάκτηση του κόσμου

- *Όμως δεν φταίνε για όλα οι αρμόδιοι*
- *Ευθύνες έχουν και οι υπόχρεοι υπηρεσίας υπαίθρου γιατροί*

Η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Δρυμαλίας προκλήθηκε μετά από πρόταση του πρώην Δημάρχου Γιάννη Τζουάνη. Είχαν προηγηθεί οι διαμαρτυρίες του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου της Κωμιακής Μιχάλη Μυλωνά, που μετέφερε στο σώμα την αγανάκτηση των κατοίκων του χωριού μας.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, στην Κωμιακή και στ' Απεράθου δεν υπάρχει αγροτικός γιατρός και οι ανάγκες καλύπτονται από την γιατρό της Κορώνου (όσο μπορεί και όσο προλαβαίνει και έπαινος της αξίζει). Όπως γινόταν πάντα. Για να μην λησμονούμε και τις εποχές που ο Γιάννης ο Αγγελής ηρωικά εξυπηρετούσε όλη την ορεινή Νάξο και ο Νίκος ο Πρωτονοτάριος το σύνολο της κεντρικής Νάξου και τον Κυνίδαρο (όταν εγώ υπηρετούσα με απόσπαση ολόκληρη την Αμοργό, Νοέμβριος 1983 - Ιανουάριος 1984).

Όμως πολλά άλλαξαν από τότε:

• Οι γιατροί αυξήθηκαν και πληθύνθηκαν. Ήμασταν λίγοι και γίναμε πολλοί.

• Οι επίσημοι φορείς της ιατρικής οικογένειας, οι ιατρικοί σύλλογοι και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις των γιατρών, μιλούν για ιατρικό πληθωρι-

☞ *Συνέχεια στη σελίδα 4*

απο-Πιτιομοι & ιστορία & Παιογραφια

Η μουσική παράδοση της Κωμιακής

- Το βιολί και οι βιολιστές (βιολιτζήδες)
- Το λαούτο και οι λαουτιέρηδες

Γράφει η **Σοφία Αλιμπερτη-Κορρέ**

Λένε οι ειδικοί περί τα μουσικά μας πράγματα, ότι το τελειότερο μουσικό όργανο είναι η ανθρώπινη φωνή και πως το βιολί την πλησιάζει. Και σίγουρα έχουν δίκιο. Αυτό το θαυμαστό όργανο, που μας ήρθε από τη δυτική Ευρώπη, εντάχθηκε γρήγορα στην ελληνική παραδοσιακή ορχήστρα.

Εκεί όμως που μεγαλούργησε πραγματικά είναι η ανατολική μουσική. Ίσως επειδή οι γεμάτες μελίσματα και στολίδια μελωδίες της, του ταίριαζαν περισσότερο.

Στο χωριό μας, όπως ξέρουμε, ήρθε στις αρχές του εικοστού αιώνα από τον **Βασίλη Παντελιά** και το γιο του **Θεοφάνη** από Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη, μαζί με τής υπέροχες μελωδίες που παίζονται μέχρι σήμερα, εμπλουτισμένες και με την προσωπική δημιουργία των μετέπειτα μουσικών, που στην πορεία έμαθαν να παίζουν. Βέβαια δεν είχαν τη μαστοριά του Θεοφάνη, αλλά έπαιζαν αυθεντικά με την ψυχή τους. Όσο καλύτερα μπορούσαν. Γιατί είναι γεγονός ότι η μουσική απαιτεί ψυχή και μεράκι, από αυτούς που αισθάνονται άξιοι να τα προσφέρουν.

Για εμάς τους Κωμιακίτες, το άκουσμα του δοξαριού, είναι κάλεσμα επιστροφής στο χωριό μας, αλλά και πίσω στο χρόνο, στο μακρινό παρελθόν, που η μουσική είχε μεγάλη σημασία στη ζωή μας. Τότε που οι νέοι άνθρωποι μάθαιναν μουσικά όργανα από μεράκι και όχι επειδή περίμεναν να βγάλουν χρήματα από αυτά. Σήμερα οι περισσότεροι μουσικοί έχουν μοναδικό σκοπό το κέρδος και γι' αυτό μόλις μάθουν να ακουμπούν λίγες νότες στις χορδές, πιστεύουν πως έγιναν επαγγελματίες και έχουν κιόλας μεγάλες χρηματικές απαιτήσεις. Ευτυχώς υπάρχουν κάποιοι νέοι ιδεαλιστές, που η μουσική έκφραση είναι γι' αυτούς κατάθεση ψυχής.

Και τώρα ως αναφέρω όσους χωριανούς μας θυμάμαι που έπαιζαν βιολί από τον παλιό καιρό έως σήμερα: **Βασίλης Παντελιάς** και **Θεοφάνης Παντελιάς**, που εμείς οι μεγάλοι, αλλά και οι παλιό-

Πλέντι με βιολιά. Παιζουν ο Αλιμπερτοχρήστος με το Λυεροκωστή. Διακρίνονται: Δ. Κορρές (Σαδοδημήτρης), Γ.Ι. Φρατζέσκος (Ψαραμποδογιώργης), Μ.Δ. Κορρές (Τζιμομιχάλης), Ι. Παρτινέβελος (ράφτης), Ι.Π. Φρατζέσκος (Κοτρογιάννης), Μαρία Γ. Φραγκουλοπούλου (Νικηφορογιώρη), Άννα Ι. Παρτινέβελου κ.ά.

τεροι δεν έχουμε προφτάσει, ο **Χρήστος του Αλιμπερτοέρη**, ο **Αλιμπερταυγουστής**, ο **Ματζακωστής**, ο **Λιαουροβάσος**, ο **Μιχάλης Στάης (Καράβολας)** και ίσως και κάποιοι άλλοι που δεν θυμάμαι.

Νέοι βιολιτζήδες υπάρχουν αρκετοί. Μερικοί απ' αυτούς μένουν στην Κωμιακή, αλλά οι περισσότεροι βρίσκονται στην Αθήνα και είναι οι παρακάτω:

Χατζόπουλος Νίκος του Γιάννη, **Χατζόπουλος Νικόλας του Μανώλη**, **Λιανής Νίκος (του Τρυφερού)**, **Κρητικός Μιχάλης (του Ραφταντώνη)**, **Πρεβενιός Μανώλης του Σταμάτη**, **Λυερός Γιώργος (του Λυεροκωστή)**, **Λιαγούρης Μιχάλης**, **Βιτζηλαίος Γιώργος (του Μασουροπέτρου)** και στην Κωμιακή ζει ένα ανερχόμενο ταλέντο στο βιολί, ο **Γιώργος Κορρές** (γιος του **Βασίλη του Δημητράκη**).

Και τώρα θα αναφέρω και κάποια στοιχεία για το λαούτο. Όχι από πού ήρθε ή πώς κατασκευάζεται, αλλά για το ρόλο που έχει στην παραδοσιακή ορχήστρα. Το λαούτο (λαούρτο) είναι βασικό συνοδευτικό όργανο και πάντα αρχίζει να παίζει πρώτο, δίνοντας το ρυθμό στο βιολί. Ένας δεξιότεχνος λαουτιέρης μπορεί να παίξει σόλο

μελωδίες, αλλά το άκουσμα δεν έχει δυναμική. Είναι χαμηλών τόνων. Αλλά μαζί με το βιολί αποτελούν ένα εξαιρετικό δίδυμο: το τακίμι.

Αρκετοί συγχωριανοί μας έχουν υπηρέτησει κατά καιρούς το λαούτο και θα αναφέρω όσους θυμάμαι και αν ξεχάσω κάποιον ας με συγχωρήσει. Αρχίζω λοιπόν από τους παλιούς και είναι οι παρακάτω: **Μπαϊρακταροέρης**, **Μησοβασιλίας**, **Λυεροκωστής Πέτρος του Ματζακονικόλα**, **Μανωλαδονίκος**. Έχουμε όμως και αρκετούς νεώτερους και είναι οι εξής: Ο γιος του Καράβολα, ο **Στέλιος Βιτζηλαίος (του Μασουροπέτρου)**, **Γιώργος Καρούσης (του Σταμάτη του Καρουσοέρη)**, **Στέλιος Χωριανόπουλος (του Ροδιτοστέφανου)**.

Αυτά λοιπόν τα δύο μουσικά όργανα ήταν μέρος της ζωής μας σε παλιότερες εποχές. Με αυτά γλεντούσαμε στα πανηγύρια, στις γιορτινές εκδηλώσεις, τις Κυριακές στην πλάτσα (ανοικτός χώρος). Αυτά συνόδευαν το αντρόγυνο που παντρεύονταν στην εκκλησία και αυτά πάλι το ξυπνούσαν την επόμενη μέρα του γάμου με την πατινάδα. Ήταν η μοναδική μας ψυχαγωγία εκείνη την εποχή, αλλά όταν αναλογιστούμε τα σκουπίδια που μας προσφέρονται σήμερα ως δήθεν διασκέδαση, διαπιστώνουμε την αξία της. Γι' αυτό ας μη ξεχνάμε την ομορφιά της μουσικής και τη σημασία της στη ζωή μας.

Για εμάς τους μεγαλύτερους τα όργανα που μας εκφράζουν είναι το γλυκόλαλο βιολί με τη συνοδεία του λαούτου. Είναι συνυφασμένα με τους ήχους και τις φωνές της φύσης που αφήσαμε και που νοσταλγούμε πάντοτε. Με το τραγούδι των πουλιών, με το σφύριγμα του ανέμου στα φυλλώματα, ακόμη και με τον ρόχθο των κυμάτων στις θαλασσινές σπηλιές. Όλα στη φύση είναι μουσική. Αρκεί να έχουμε την ευαισθησία να την αφουγκραστούμε.

Τελειώνοντας και αυτό το σημείωμα, σας χαιρετώ και σας εύχομαι **καλό καλοκαίρι**.

Κωμιακίτες δημιουργοί μουσικών οργάνων

Ο Γιώργος, ο Στέλιος και ο Παναγιώτης (του Πέτρου του Σταματοέρη) με αγάπη και μεράκι δίνουν ψυχή και μεταμορφώνουν το άψυχο ξύλο σε ζωντανή μελωδία

Ο τόπος μας έχει ιστορία στην τέχνη από τα αρχαία χρόνια και είναι φυσικό η παράδοση να περνάει από γενιά σε γενιά. Έτσι λοιπόν, ο **Γιώργος**, ο **Παναγιώτης** και ο **Στέλιος Βιτζηλαίος** κουβαλούν το γονίδιο της καλλιτεχνίας μέσα τους και το εξωτερικεύουν στην κατασκευή των μουσικών οργάνων, αφού πρώτα απ' όλα είναι μουσικοί.

Τους έχω συναντήσει στις πλαγιές της ορεινής Νάξου να ψάχνουν για ασφονταμιές, σκαμνιές, καρδιές και άλλα δέντρα, που είναι κατάλληλα για τα όργανα. Τα δοκάρια από μισογκρεμισμένους μητράτους και παλιά σπίτια του

μεράκι του έγινε για το Γιώργο επαγγελματία.

Όλα τα όργανα στο εργαστήριο του Γιώργου έχουν μεγάλη συναισθηματική αξία, γιατί τα φτιάχνει με μεράκι και με την καρδιά του με τον αδελφό του Παναγιώτη, που είναι ειδικευμένος στην κατασκευή και το παίξιμο του σαντουριού.

Για να σας εξηγήσω λοιπόν τι σημαίνουν για κείνον τα μουσικά όργανα, πάμε πίσω 30 χρόνια στην «Κωμιακή».

Ο Γιώργος, σε ηλικία 10 χρονών και λιγότερο, έλεγε στον πατέρα του, Πέτρο, πόσο ήθελε ένα βιολί. Ο πατέρας του έλεγε ότι το βιολί είναι πολύ δύσκολη υπόθεση και

Ο Γιώργος Βιτζηλαίος στο εργαστήρι του...

χωριού είναι περιζήτητη γι' αυτούς, γιατί είναι κορμιά από σκαμνιές και για το λόγο του ότι ήταν καπνισμένα και αβεστωμένα από τους προγόνους νοικοκύρηδες έχουν αντέξει στους αιώνες.

Εδώ λοιπόν πρέπει να σας πούμε ότι η παλαιότητα του ξύλου είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας στην ποιότητα του ήχου του οργάνου. Τα ξύλα έτσι κι αλλιώς παίζουν τον πιο σημαντικό ρόλο στον ήχο, στην ομορφιά και την αντοχή ενός οργάνου. Γι' αυτό λοιπόν χρειάζεται μεγάλη προσοχή για την επιλογή τους.

Όσοι χρόνος χρειάζεται για να κατασκευαστεί ένα όργανο, άλλος τόσος χρόνος χρειάζεται για την επιλογή των ξύλων του. Πρέπει να αγαπήσει ο οργανοποιός το ξύλο για να μπορέσει να δώσει ψυχή στο όργανο που κατασκευάζει.

Έχει παίξει το ρόλο του το ότι ο Γιώργος είναι και οργανοπαίχτης. Για πολλά χρόνια μάς διασκέδαζε με το συγκρότημα «Θεομηνία», ένα συγκρότημα που έφτιαξε ο Γιώργος μαζί με τον αδελφό του Στέλιο Βιτζηλαίο, άριστο λαουτιέρη.

Το εργαστήρι του Γιώργου Βιτζηλαίου είναι η συνέχεια εκείνης της προσπάθειας των τριών αδελφών και της αγάπης τους. Γι' αυτό το

δεν μαθαίνεται εύκολα. Μα ο Έργης δεν το βάλει κάτω. Πήρε ένα κομμάτι φλασκι και το έκανε μπουζούκι, με χορδές από πετονιά ψαρέματος και μάλιστα έπαιξε μ' αυτό στον πατέρα του την «Πατινάδα». Μ' αυτόν τον τρόπο έπεισε τον Πέτρο ότι έχει ταλέντο και ο πατέρας του αμέσως του πήρε το πρώτο του βιολί.

Μέσα από την αγάπη του για τη μουσική έγινε ένας πετυχημένος οργανοποιός.

Ελπίζει πως στο μέλλον θα μπορέσει να φτιάξει αυτό που πάντα ονειρεύεται: ένα μαγαζί στη γενέτειρά του Νάξο.

...και δείγμα της δουλειάς του.

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδρυτής-Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου
Ανταίου 47, 11146 Γαλάτσι, τηλ. 210-2913369, fax 210-2917400

Εκδότης και Διευθυντής Σύνταξης: Παναγιώτης Εμμ. Λιανής

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν το συντάκτη

Ο Σύλλογος, με τον ορισμό του ως άνω υπευθύνου, εγγυάται την εξασφάλιση του δικαιώματος έκφρασης γνώμης σύμφωνα με τους νόμους και τη δημοσιογραφική δεοντολογία. Ο Σύλλογος εκφράζεται μόνο με την υπογραφή των καταστατικών του οργάνων.

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιώτες ευρώ 15
ΟΤΑ, Τράπεζες, Εταιρείες, ΝΠΔΔ ευρώ 25

Φωτοστοιχειοθεσία-Εκτύπωση: Ευθύμιος Α. Κυριάκος
Ερεσού 47-51, 10681 Αθήνα, τηλ. 210-3821173, Fax 210-3821030
e-mail: efkyriakos@hotmail.com

Γράφει
η Βέτα
Βιτζηλαίου
δασκάλα, μητέρα
και παιδαγωγός

Μάρα δε βρίσκεται λέξη καμία να 'χει στον ήχο της τέτοια αρμοσία

**Αφιέρωμα της «Κορωνίδας» σε όλες τις μανάδες του κόσμου
και ιδιαίτερα στην Κωμιακίτισσα ξωμάχα μάνα
που, αν και αγράμματη, υπήρξε άριστη παιδαγωγός**

Από τους αρχαίους χρόνους μέχρι σήμερα, η μητέρα κατέχει αναμφισβήτητα το κέντρο της ψυχής κάθε ανθρώπου. Όλοι οι λαοί και οι πολιτισμοί της αρχαιότητας τίμησαν ιδιαίτερα τη μητέρα και τη λάτρεψαν σαν τη μεγαλύτερη θεότητα.

Στους αρχαίους Έλληνες ο οικογενειακός δεσμός ήταν ανεπτυγμένος και η έννοια της μητρότητας ήταν ιερή, γι' αυτό πλήθος θρησκευτικών και κοινωνικών τελετών ήταν αφιερωμένες στη μητέρα.

Κατά τη διάρκεια των τελετών των Χοιφόρων, γιορταζόταν η ημέρα των «Καλλιγενειών», κατά την οποία βραβευόταν η μητέρα που είχε τα πιο καλοκαωμένα παιδιά. Ακόμη παλαιότερα, οι πρόγονοί μας στο πρόσωπο της Κυβέλης, της μητέρας «θεών τε και ανθρώπων», λάτρεψαν τη μητέρα σαν θεά «της γονιμότητας και του φωτός».

Αλλά η μητέρα πήρε μεγαλύτερη αίγλη και δύναμη από τη στιγμή που η Παναγία δέχτηκε τη χαρμόσυνη είδηση ότι θα φέρει στον κόσμο τον Χριστό.

Στην εποχή μας, η ιδέα για τον επίσημο εορτασμό της μητέρας ανήκει στην Αμερικανίδα Άννα Τσάρβις, η οποία το 1907 οργάνωσε μια μέρα γιορτής για να τιμήσει την πρόσφατα χαμένη μάνα της. Με την επιμονή της έφερε το θέμα

στο Κογκρέσο, το οποίο με ψήφισμα του 1914 καθιέρωσε τη δεύτερη Κυριακή του Μάη ημέρα δημόσιας εκδήλωσης αγάπης και σεβασμού προς τη μητέρα.

Στη χώρα μας ο επίσημος εορτασμός καθιερώθηκε το 1928 με σχετική πρόταση της Προέδρου του Λυκείου των Ελληνίδων κ. Άννας Τριανταφυλλίδου.

Όμως πολλοί θα αναρωτιέστε αν χρειάζονται εγκύκλιοι, προτάσεις και ψηφίσματα για να τιμηθεί το πιο ιερό πρόσωπο στη ζωή μας, η μάνα! Όλοι θα συμφωνήσετε ότι η οφειλόμενη τιμή δεν έχει χρονολογία, εθνικότητα, χρώμα... Είναι πριν από το χρόνο, τα έθνη, την ιστορία.

Όμως η μέρα αυτή μάς δίνει την ευκαιρία να μιλήσουμε για την δική μας μάνα, την Κωμιακίτισσα μάνα, που η δύσκολη ζωή, η φτώχεια και ο κάματος της μέρας δεν της στέρησε τίποτα από τη στοργή, την τρυφερότητα και την αγάπη για τα παιδιά της. Σ' αυτά αφιερώθηκε από την πρώτη στιγμή. Η αγάπη της μοιράστηκε απλόχερα σε όλα της τα παιδιά και αποδείχτηκε σπουδαία στο ρόλο

El Greco: Η Αγία Οικογένεια (με επίκεντρο την Αγία Μητέρα μας, την Θεοτόκο).

της. Ποιος απ' όλους εμάς, που κάναμε τα πρώτα βήματα στα σοκάκια του χωριού μας, δε θυμάται τα νουουρίσματα, τα ταχταρίσματα και όλα εκείνα τα παιδικά τραγούδια, αινίγματα, δίστιχα που συνόδευσαν και επιβράβευσαν τις πρώτες μας χαρές στη ζωή.

Στη συνέχεια στην ανατροφή

των παιδιών της αποδείχτηκε άριστη παιδαγωγός, όπως τη χαρακτηρίζει σε σχετικό άρθρο της η φιλόλογος Μ. Βιτζηλαίου. Ήταν άριστη όχι μόνο γιατί ενθάρρυνε κάθε προσπάθεια των παιδιών της, αλλά γιατί με δικαιοσύνη και αντικειμενικότητα ήξερε να τιμωρεί όποιον ξέφευγε από τα όρια και τις αξίες που το σπίτι και η κοινωνία του χωριού είχαν ορίσει. Όλα αυτά τα πετύχαινε γιατί είχε θηλήσει ατελείωτη, έγνοια πραγματική και αγάπη περισσή για τα παιδιά της.

Η Κωμιακίτισσα μάνα, αν και αγράμματη, όχι από υστέρηση αλλά γιατί αυτό επέβαλλαν οι συνθήκες εκείνης της εποχής, μετάνοιασε και πότισε τα παιδιά της με το όραμα της προόδου για μια καλύτερη ζωή. Έκανε πέτρα την καρδιά της βλέποντας ένα-ένα αυτά να ξεμακραίνουν από κοντά της, είτε για να σπουδάσουν είτε για να εργαστούν. Η ευχή, η προσευχή και η έγνοια της συνόδευε κάθε τους βήμα τα λόγια τα σοφά, οι αξίες και το παράδειγμά της οδηγούσαν στα ξένα.

Πόσο αλήθεια πρέπει να υποφέρουν όλες οι Κωμιακίτισσες μά-

νες που είχαν ξενητεμένα παιδιά ή πόσο θα δυσκολεύτηκαν όσες αναγκάστηκαν να ξεσηκωθούν από τον τόπο τους για να έρθουν για μια καλύτερη ζωή των παιδιών της στην Αθήνα. Όπου όμως και αν έζησε, στο χωριό ή στην Αθήνα, η προσφορά της στην οικογένεια δεν έλειψε. Πάλεψε σαν παλικάρι μαζί με τον άντρα της, με όλους τους καιρούς, σε όλες τις συνθήκες, για να συμπληρώσει το πενιχρό οικογενειακό εισόδημα.

Όλοι όσοι ζήσαμε στο χωριό, ξέρουμε ότι η μάνα μας ήταν η καλύτερη βοηθός στη σπορά, το πότισμα, στο θέρος, στον τρύγο. Όταν γύριζε το απόγευμα κουρασμένη, έπρεπε να επιμεληθεί το σπίτι, τις αυλές, τα λουλούδια της, το φαγητό, τα παιδιά, το καθετί γύρω της. Τις φορές όμως που ο χρόνος περίσσευε, έπλεκε, κένταγε, έραβε, ύφαινε, για να μορφοφαίνει το χρώρο της και να ντύσει την οικογένειά της.

Προσκύνημα στην Κωμιακίτισσα μάνα κάνουμε σήμερα, στην άφωνη, στην καρτερική, σ' αυτήν που μας καταλάβαινε χωρίς να ρωτά, σ' αυτήν που μας άφηνε ακέραιο το μερίδιο της χαράς, για να μοιράζεστε μαζί μας τις δυσκολίες μας. Αφιέρωμα στη μάνα του κάθε Κωμιακίτη που σημάδεψε τη ζωή και τη σκέψη μας και όλοι μαζί της αφιερώσουμε το τετράστιχο του Ν. Λαπαθιώτη...

Δεν είναι τίποτα στο σπίτι, Μάνα μου,
να μη σε φέρνει ολάκερη στη σκέψη.
-Και μήτε τίποτα στη ζωή μας,
Μάνα μου
που να μην το 'χεις σημάδεψει.

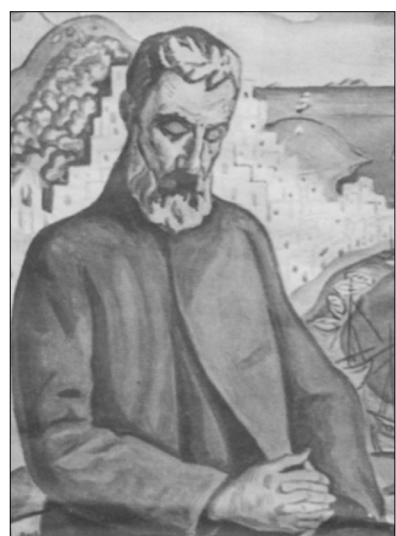
Ακολουθώντας τα Πάθη και την Παράδοση

Το Πάσχα είναι ίσως η μόνη εορτή που δεν επιδέχεται πανηγυρικούς λόγους. Είναι από μόνη της η εορτή των εορτών. Είναι ξεχωριστή, γιατί ζητά τη συμμετοχή μας. Συμμετοχή στο Θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού.

Πάσχα σημαίνει πέρασμα, διάβαση. Ο Χριστός πραγματοποίησε την τελική διάβαση από το θάνατο στη ζωή και έδωσε και σε μας τη δυνατότητα για μια τέτοια διάβαση. Για να γίνει αυτό πρέπει να ζήσουμε την αληθινή ζωή. Μόνον έτσι το Πάσχα δεν γίνεται μια ετήσια ανάμνηση – ιεροπρεπής και ωραία – γεγονότων του παρελθόντος.

Για να δεχτούμε με καθαρή καρδιά τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού, η Εκκλησία μάς προετοιμάζει. Η Σαρακοστή είναι μια μεγάλη περίοδος προετοιμασίας. Ακολουθεί μετά την περίοδο της Αποκριάς, που είναι μέρες χαράς και διασκεδάσεων.

Με αυτόν τον λιτό, αλλά ουσιώδη πρόλογο, ξεκίνησε η θαυμασία εκδήλωση που οργάνωσε

«...Ενώσω ζω και αναπνέω και σωφρονώ, δεν θα παύσω πάντοτε, ιδίως δε κατά τας πανεγλάμπρους ταύτας ημέρας, να νμνώ μετά λατρείας τον Χριστόν μου, να περιγράφω μετ' έρωτος την φύσιν και να ζωγραφώ μετά στοργής τα γνήσια ελληνικά ήθη...».

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

η εκπαιδευτικός χωριανή μας Μαρία Βιτζηλαίου-Αγγελή στο 2ο Γυμνάσιο Γαλατσίου λίγο πριν την Εβδομάδα των Παθών.

Όπου τονίστηκε ότι η Μεγάλη Εβδομάδα αρχίζει το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων και τελειώνει τα ξημερώματα της Κυριακής του Πάσχα. Αρχίζει βράδυ και τελειώνει πρωί. Απ' το σκοτάδι βαδίζουμε στο φως.

Τα μηνύματα του θριάμβου και της νίκης της άκρας ταπεινώσης, της συγγνώμης, της μετάνοιας και της απελευθέρωσης του ανθρώπου διά της Αναστάσεως υπογραμμίστηκαν στις απαγγελίες των μαθητών.

Χρωματισμένες με τις αγγελικές ψαλμωδίες του προέδρου του Συλλόγου και ιεροψάλτη Νίκου Χωριανόπουλου, οι αναφορές των παιδιών σε κάθε μέρα ξεχωριστά έκαναν την ατμόσφαιρα κατασκευτική. Όλοι απόλαυσαν τα τροπάρια «Ιδού ο Νυμφίος έρχεται...», «Ότε οι ένδοξοι Μαθηταί...», «Κύριε, η έν πολλαίς αμαρτίαις...», «Ανάστα ο Θεός...» και το «Χριστός Ανέστη!...». Από κοντά και η λαϊκή παράδοση με τον Εθνικό μας Ύμνο, «Τη Υπερμάχω», το τραγούδι της Σαρακοστής, τα εγκύμια και τα μοιρολόγια, που θαυμάσια απέδωσε η κυρία Σοφία Αλιμπέρτη.

Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης, στη Μαρία, τη Σοφία, το Νίκο και τους μαθητές.

Να ευχηθούμε να επαναληφθεί αυτή η συνεργασία, γιατί όχι, και στο Σύλλογο.

Παιδικές μαθητικές αναμνήσεις Ο Μυστικός Δείπνος των μαθητών της ΣΤ' Δημοτικού το 1968

Στου Μπακίρη το σπίτι

Παραμονές του Πάσχα, μια βδομάδα πριν κλείσουν τα σχολεία. Στο σχολείο του χωριού. Κάποιος έριξε την ιδέα να κάνουμε αναπαράσταση του Μυστικού Δείπνου. Κάποιος άλλος πρότεινε τον τόπο της συνάντησης: Στο σπίτι του Μπακίρη, που έχει και στρογγυλό τραπέζι...

Να σημειώσω ότι στο σπίτι του Μπακίρη, όταν μετανάστευσαν στην Αθήνα, μετακόμισε μέρος της γειτονικής φαμελιάς χρησιμοποιώντας το σαν υπνοδωμάτιο και γενικά χώρο κοινωνικών συναναστροφών. Εκεί μαζεύονταν κοπέλια – φίλοι, παρέες από την πάνω γειτονιά – και κάνανε συχνά... ζηαφέντη. Ο Νίκος και ο Γιάννης του Τρυφερού, ο Μήτσος της Βλαχομαρίας, ο Γιάννης του Μπαλαρίνη, ο Κώστος του Αλιμπερτοβασιλή, ο Κωστής του Σμπαροϊάννη ήταν από τους πιο τακτικούς θαμώνες.

Εκεί ορίσαμε και μεις οι μικρότεροι το Μυστικό Δείπνο, αναπαριστώντας σαν παιχνίδι αυτά που διδασκόμασταν στο σχολείο. Είχαμε συμφωνήσει κάθε παιδί να φέρει και κάτι φαγώσιμο. Αφού πρώτα είχαμε κατανειμί τους ρόλους.

Χριστός: Εγώ, ως... ιδιοκτήτης του χώρου. Ιωάννης: ο Γιάννης του Πετεινοβασιλή. Πέτρος: ο Γιώργος ο Λεβογιάννης. Ιάκωβος: ο Μιχάλης ο Λεβογιάννης. Φίλιππος: ο Νίκος ο Χατζόπουλος (του Φίλιππα). Ανδρέας: ο Γιώργος του Τσετσεδοδημήτρη. Θωμάς: ο Κώστας του Μουστακονικόλα.

Τέλος πάντων, συμπληρώθηκε 11 άδα και περιμέναμε τον 12ο, που θα ήταν και ο Ιούδας, όπως είχαμε συμφωνήσει όλοι, αλλά να μη του το πούμε. Και ξετόνισε την τελευταία στιγμή ο Γιώργος του Σταματομανόλη, μ' ένα σκουτελάκι κορωνιές και έγινε ο χαμός. Γέλια, πειράγματα, τσακωμοί, μέχρι και ξύλο.

Αφού κολατούσαμε καλά, αποφασίσαμε, σύμφωνα με τα θρησκευτικά, να εξορμήσουμε στον Τρυπητό για τη σταύρωση. Και τότε συνέβη η καταστροφή. Ένα γατάκι που είχα φιλοξενούμενο και δώστο να με ερωτεύονταν κι εγώ να μην ξέρω τι να κάνω. Στο τέλος διέλυσε ο Δείπνος, ψόφησε το γατάκι και με τον Αριμαθαίος το θάψαμε στο βουλιστρό του Μαϊντανού.

Παν. Λιανής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΛΑΧΟΕΡΓΗΣ

**ΝΑΞΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ – ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΥΛΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΜΕ ΓΕΡΑΝΟ**

ΓΑΛΑΤΣΙ: ΝΑΞΟΥ 21, ΤΗΛ. 210-2933023 ΚΙΝΗΤΟ: 6977-437183

ΚΩΜΙΑΚΗ ΝΑΞΟΥ, ΤΗΛ. 22850-52217

«Με τα βότανα του παππού»

Ο Γιώργος Κορρές κατέκτησε την ελληνική αγορά και τώρα επεκτείνεται και στη διεθνή με τα φυτικά του καλλυντικά.

Ο Γιώργος ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του το 1992 ως φαρμακοποιός στο πρώτο ομοιοπαθητικό φαρμακείο της Ελλάδας με παρασκευή προϊόντων από βότανα.

Το 1996 αποφασίζει να ιδρύσει την εταιρεία «Φυσικά Προϊόντα Κορρέ», μία καθετοποιημένη βιομηχανική επιχείρηση παρασκευής ομοιοπαθητικών φαρμάκων, καλλυντικών προσώπου, μαλλιών και σώματος, αποκλειστικά από ελληνικά βότανα.

Την επόμενη χρονιά, 1997 εντάσσεται σε πρόγραμμα του ΕΟΜΜΕΧ για ενίσχυση νέων επιχειρηματιών και το 1998 παίρνει βραβείο καινο-

τομίας και παραγωγικών διαδικασιών.

Η επιδότηση αφορούσε την πρώτη μονάδα παραγωγής ομοιοπαθητικών στην Ελλάδα με άδεια από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων και με διαδικασίες παραγωγής αντίστοιχες της ευρωπαϊκής βιομηχανίας.

Ο Γιώργος Κορρές επισημαίνει ότι «ο στόχος μου όταν ξεκινούσα ήταν

η παραγωγή προϊόντων ασφαλών, αποτελεσματικών και ευχάριστων στη χρήση, που θα ήμουν ευτυχής να τα προσφέρω σε ανθρώπους που αγαπώ».

Το πρώτο προϊόν ήταν μια παστίλια για το βήχα από βότανα, με συνταγή που βασιζόταν στο μέλι και το γλυκάνισο, εμπνευσμένο από το «ρακόμελο», το αγαπημένο ρόφημα του παππού του Γιώργου Κορρέ στη Νάξο.

Ξεκινώντας με 18 προϊόντα το 1996, σήμερα η εταιρεία παράγει και διανέμει πάνω από 200 προϊόντα που σχετίζονται με την περιποίηση προσώπου, σώματος και μαλλιών.

Η πορεία της εταιρείας είναι κάτι παραπάνω από εντυπωσιακή.

Ν.Ε.Φ.

Ερώτηση του ΚΚΕ προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Ελλείψεις προσωπικού στα Επαρχεία και τη Νομαρχία Νομού Κυκλάδων

Σοβαρό πρόβλημα για το Νομό Κυκλάδων αποτελεί η υποστελέχωση των διαφόρων υπηρεσιών, η οποία χρόνο με το χρόνο χειροτερεύει, δημιουργώντας πλήθος αρνητικών συνεπειών για τους κατοίκους των νησιών, αλλά και τους εργαζόμενους σ' αυτές.

Όπως είναι γνωστό, η Νομαρχία Κυκλάδων προβλέπεται να λειτουργεί με 357 οργανικές θέσεις και σήμερα λειτουργεί μόνο με 120 θέσεις. Στο Επαρχείο της Άνδρου προβλέπονται 90 θέσεις και σήμερα έχει μόνο 18. Στο Επαρχείο της Θήρας προβλέπονται 102 θέσεις

και σήμερα έχει 30. Για το Επαρχείο Κέας προβλέπονται 62 θέσεις και είναι καλυμμένες 8 μόνο θέσεις. Για το Επαρχείο Μήλου προβλέπονται 94 θέσεις και έχει καλυμμένες 26. Στο Επαρχείο Νάξου προβλέπονται 142 θέσεις και έχει σήμερα καλυμμένες 72 θέσεις. Στο Επαρχείο Πάρου προβλέπονται 87 οργανικές θέσεις και έχει 24 και στο Επαρχείο Τήνου προβλέπονται 76 οργανικές θέσεις και είναι καλυμμένες 24 θέσεις.

Αυτά τα κενά υπάρχουν από τότε που ιδρύθηκαν τα Επαρχεία και η αιρετή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκη-

ση. Παρά τα μεγάλα λόγια και τις διάφορες υποσχέσεις που έδιναν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, μέχρι σήμερα η κατάσταση παραμένει ίδια.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός, πότε συγκεκριμένα προβλέπεται ότι θα στελεχωθούν πλήρως οι υπηρεσίες της Νομαρχίας και των Επαρχείων, ικανοποιώντας ένα αίτημα χρόνων του λαού των Κυκλάδων και των εργαζομένων στις υπηρεσίες αυτές;

Οι βουλευτές
Σταύρος Σκοπελίτης
Τάκης Τσιόγκας

Χωρίς γιατρούς τα ορεινά χωριά

☞ Συνέχεια από τη σελίδα 1

σμό και ανεργία, των νέων ιδίως γιατρών.

• Η Πολιτεία θέσπισε την τρίμηνη άσκηση των υποχρέων υπαίθρου γιατρών σε περιφερειακά νοσοκομεία πριν ή εκστρατεύσουν κατά της επαρχίας (και πολύ σωστά, όχι κατευθείαν στον κασίδη το κεφάλι!).

• Επίσης έδωσε πολλαπλά κίνητρα στους αγροτικούς, με κορυφαίο την δυνατότητα αίτησης για ειδικευση αμέσως με την ανάληψη της υπηρεσίας υπαίθρου. **Κι όμως.** Είναι πραγματικά εξωφρενικό και παράδοξο με τέτοια πληθώρα γιατρών να υπάρχουν κενά αγροτικά ιατρεία.

Ένα μόνο δεν άλλαξε από τότε. Η απόδοση ή η ζήτηση ευθυνών από τους αρμόδιους.

Αρμόδιοι ως γνωστόν είναι το Υπουργείο Υγείας και οι Περιφερειακές Διοικήσεις Υγείας. Εν προκειμένου, ο Διοικητής του Νοσοκομείου Νάξου. Ο κ. Γ. Λογοθέτης. Ο οποίος με κάθε ειλικρίνεια δήλωσε στο Ρ/Σ Μεσόγειος τα εξής αποκαλυπτικά:

(...) Η αγροτική γιατρός που ήταν στο χωριό, ενώ έληξε η θητεία της, πήρε παράταση μέχρι να έρ-

θει ο νέος γιατρός. Όμως επειδή της δόθηκε θέση για να κάνει την ειδικότητά της, παραιτήθηκε. Μια σειρά από συμπτώσεις μάς οδήγησαν σε αυτή την κατάσταση...».

«...Ο γιατρός (συνεχίζει ο κ. Λογοθέτης) που ήταν να έρθει, πήγε στη Σύρο για να κάνει την τρίμηνη εκπαίδευση, αλλά παραιτήθηκε λίγες μέρες πριν αναλάβει υπηρεσία. (...) **Αιφνιδιαστήκαμε κι εμείς και το Υπουργείο Υγείας...**».

Προσωπικά βρίσκω απόλυτα λογικό τον αιφνιδιασμό των αρμοδίων, αφού ο μόνος τρόπος για να μη γίνει θα ήταν ένας: «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν!» Δηλαδή: Πήγαινε στ' Απεράθου και σε ένα χρόνο τα ξαναλέμε!...

Αλλά έχουμε δημοκρατία και ο παραιτηθείς συνάδελφος αφού «ασκήθηκε» επί τρίμηνο στο Νοσοκομείο Σύρου, επ' ωφελεία βεβαίως-βεβαίως της εμπειρίας και της σταδιοδρομίας του, άσκησε εν τέλει το «δημοκρατικό» του δικαίωμα της παραίτητης (από τις αυτονόητες τουλάχιστον ηθικές υποχρεώσεις που του επιβάλλει ο όρκος του Ιπποκράτη), γράφοντας στα παλιά του παπούτσια μια ολόκληρη κοινωνία. Και ποια κοινωνία; Στ' Απεράθου, που σε άλλες

εποχές θα τότε φέρνανε... σηκωτό!...

Πριν κλείσω αυτό το σημείωμα, θα 'θελα να πληροφορήσω τους δίκαια αγανακτισμένους αναγνώστες της «Κορωνίδα» ότι το Υπουργείο Υγείας διαθέτει για τη Νάξο 21 αγροτικούς γιατρούς κάθε χρόνο για 15 μήνες. Δηλαδή 12 για τα χωριά και 3 στο Νοσοκομείο.

Προσπερνά το παλαιό αίτημα όλων των διοικήσεων του Νοσοκομείου Νάξου για την τρίμηνη άσκηση των γιατρών στη Νάξο ως ουτοπία, ίνα μη τι χειρότερον είπω. Και στέκομαι στην ουσία του όντως μεγάλου ζητήματος, όπως το θέτει το ομόφωνο ψήφισμα διαμαρτυρίας προς κάθε αρμόδιο του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Δρυμαλίας, καταγγέλλοντας όμως και τις ευθύνες των υποχρέων υπηρεσίας υπαίθρου γιατρών:

Η παροχή υπηρεσιών υγείας είναι υποχρέωση της Πολιτείας και πρέπει να παρέχεται προς όλους ανεξάρτητα τους πολίτες, ιδιαίτερα μάλιστα όταν κατοικούν σε απομονωμένες ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, όπως τα χωριά της ορεινής Νάξου.

Π.Ε.Λ.

Μεγάλη Παρασκευή στην Παναγία τη Δροσιανή

Ένα παλιό έθιμο, μοναδικό στην Ελλάδα, που δεν είναι πολύ γνωστό στους Ναξιώτες

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Δρυμαλίας Νάξου, το Τοπικό Συμβούλιο Μονής, ο Σύλλογος Γυναϊκών Μονής και ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Μονής «Η Παράδοση», πραγματοποίησαν με μεγάλη επιτυχία το έθιμο των αρτιδίων (πούλων), τη Μεγάλη Παρασκευή (6 Απριλίου) στο βυζαντινό ναό (α' μισό του 7ου αιώνα) της Παναγίας Δροσιανής στη Μονή.

Το έθιμο αυτό, μοναδικό στην Ελλάδα, θεωρείται βυζαντινό κα-

τάλοιπο. Ο Μεγάλος Κωνσταντίνος μοίραζε στους πιστούς τη Μεγάλη Παρασκευή άρτους με σταφίδες και καρύδια.

Μετά την ιερή αποκαθάρωση ευλογήθηκαν τα αρτίδια και μοιράστηκαν στους εκατοντάδες προσκυνητές με ρακή, σύκα και καρύδια.

Οι ιεροί ύμνοι της Μεγάλης Παρασκευής ψάλλθηκαν με τη συνοδεία ενόργανης μουσικής (βιολί Νίκος Καράλλης).

Ποιμενική λαμπρογορητή (γιορτή του βοσκού)

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Δρυμαλίας, το Τοπικό Συμβούλιο Φιλωτίου, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Φιλωτίου, ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Φιλωτίου, ο Αθλητικός - Μορφωτικός Σύλλογος Φιλωτίου «Ο Ζευς», ο Σύλλογος Γυναϊκών Φιλωτίου, ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Φιλωτίου, ο Σύλλογος Φίλων της Παράδοσης (ερμ. «Το Φιλώτι») και ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Φιλωτίου πραγματοποίησαν εκδήλωση με θέμα: «**Ποιμενική λαμπρογορητή (γιορτή βοσκού)**», το Σάββατο 21 Απριλίου, στο Φιλώτι, πλατεία Λαχαναριού (δίπλα

στον Ιερό Ναό της Παναγίας).

Όσοι παραβρέθηκαν είχαν την ευκαιρία να δουν το χώρο του παλιού τριού μεταμορφωμένο σε μητάτο, να αναπολήσουν και να γνωρίσουν τη ζωή του κτηνοτρόφου μέσα από εικόνες και στίχους, να παρακολουθήσουν τον παραδοσιακό τρόπο τυροκόμησης, να γευτούν νόστιμα ντόπια φαγητά (με κυρίαρχο το μπάτουδο) μαγειρεμένα από τις άξιες γυναίκες του Φιλωτίου, εκλεκτά τυροκομικά προϊόντα φιλαττικής παραγωγής και καλό κρασί και να γλεντήσουν με ήχους από βιολί, λαούτο, τσαμπούνα και τουμπάκι.

✉ ταχυδρομείο ✉

Μια συγκινητική χειρονομία από το μακρινό Καναδά

Προς την εφημερίδα «Κορωνίδα Νάξου»

Ονομάζομαι Αικατερίνη Λεβογιάννη και είμαι κόρη του Λεβαϊανοδημήτρη και της Στοβολένης, μόνιμος κάτοικος εξωτερικού, στο Τορόντο Οντάριο Καναδά.

Εν πρώτοις θέλω να σας ευχαριστήσω για την εφημερίδα που μου στέλνετε. Διαβάζοντάς την, μου θυμίζατε πολλά πράγματα από το χωριό που γεννήθηκα. Και πάλι σας ευχαριστώ.

Και δεύτερον σας στέλνω ένα τσεκ για τη συνδρομή μου προς την εφημερίδα για τη μνήμη των γονιών μου.

Με πατριωτικούς χαίρετισμούς
Αικατερίνη Λεβογιάννη

ΝΑΞΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

- Μοσχάρι • Κατσίκι • Αρνί • Γουρουνόπουλο
- Τυριά • Πατάτες • Κρεμμύδια • Λεμόνια • Κρασί • Ρακί
- Γλυκά του κουταλιού και άλλα Ναξιακά προϊόντα

ΑΦΟΙ ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΥ

Τσακάλωφ & Καποδιστρίου 8, Γαλάτσι
τηλ. 210-2918507, 210-2130879
Νάξος Κορωνίδα, τηλ. 22850-51142, κιν. 6972-237242

ΑΦΟΙ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗ ΕΠΕ

Εμπορία - Εισαγωγές ειδών συσκευασίας και εξοπλισμού ανθοπωλείων

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΝΘΕΩΝ

ΑΝΘΕΩΝ 24-26, 11143 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210-2519218 & 210-2533890, FAX: 210-2533890

Τα σχολια(να) της «Κορωνίδας»

Η «Κορωνίδα» και πάλι στα Εξάρχεια!

Μετά από 10 φύλλα «Κορωνίδας» (από το Μάιο του 2005), η εφημερίδα μας ξαναγύρισε στον... γενέθλιο τόπο της!

Αλήθεια, γιατί είχε φύγει; Θα πάρω απάντηση;

Στο κέντρο της Αθήνας λοιπόν. Στα Εξάρχεια και πάλι! Σε μια περιοχή που μυρίζει μπαρούτι, όπως θέλουμε να μυρίζει και η «Κορωνίδα» (όταν πρέπει).

Με δάκρυα στα μάτια ξανασυναντήσαμε το Θύμιο και το Δημήτρη. Τους έμπειρους και παλιούς μαστόρους της τυπογραφίας...

Και τα δάκρυα δεν ήταν από τα δακρυγόνα που πέσανε στα προχθεσινά επεισόδια!...

...Και διασκορπισθήσαν οι εχθροί των ζωντοβό(λ)ων αυτού

Είχε πει προσφυσός ο ΈροΜάρκος παραφράζοντας το γνωστό στίχο του «Αναστήτω ο Θεός» τω καιρώ εκείνω... Στους εχθρούς των ζωντοβόλων εκτός από τις ασθένειες, κυρίως είχε κατατάξει ορισμένους χωριανούς που φαίνεται τον «κυνηγούσαν» συστηματικά, για αγροζημίες.

Είναι παράξενο, αλλά οι θιγόμενοι αγρότες στην Κωμιακή τις περισσότερες φορές έδειχναν μια ανεκτικότητα σαν η ζημιά να ήταν κάτι το αναμενόμενο. Ουσιαστικά συγκάλυπταν τα «εγκλήματα».

Εξαίρεση του κανόνα πρέπει να αποτελούσε ο Έρο-Μπραϊρακτάρης που απεβίωσε στα 1926. Ήταν την εποχή που ο Τρυφερογιάννης είχε πει του Μπακίρη το... προφητικό: Τώρα, καμμένε Μπακίρη, θα μας σε φάνε καλά-καλά οι βοσκοί!...

Π.Ε.Λ.

Καμιά φορά... ίσως και ποτέ!

Και μιας και λέμε για τους χωρίς ειδικευση - απαραίτητους όμως - αγροτικούς γιατρούς, ποιος θα μας πει πόσες φορές το μήνα ή το χρόνο επισκεπτονται οι ειδικευμένοι γιατροί

του Νοσοκομείου τα Περιφερειακά Ιατρεία της Νάξου; Να διακινδυνεύσω την απάντησή;

Π.Ε.Λ.

Παίζουμε κυνηγητό;

Σαν παιχνίδι το έχουν δει κάποιοι ασυνείδητοι κυνηγοί - δεν μου αρέσει ο χαρακτηρισμός λαθροθήρες - που ανεξέλεγκτοι κάνουν επιδρομές στα βουνολάγγαδα της Κωμιακής και χτυπούν ό,τι πετάει και κινείται. Τα ίχνη τους δεν μπαίνουν καν στον κόπο να τα εξαφανίσουν ή να τα καλύψουν.

Εκατοντάδες φυσίγγια κάθε διαμετρήματος θα βρει κανένας σπαρμένα σε φράχτες, περιβόλια και περάσματα. Είναι τόσο θρασείς και ασυνείδητοι που όχι μόνο παραβιάζουν φράκτες και μπροστάνια, αλλά αφήνουν και ανοιχτές τις εισόδους, με αποτέλεσμα ανεπιτήρητα ποίμνια ή βαϊάρικα ζώα να ολοκληρώνουν την καταστροφή.

Η επενδρυσή της Αγοφυλακής είναι μια ελπίδα, αλλά κι εμείς πρέπει να έχουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα και να μη διστάζουμε να τους καταγγέλλουμε. Η συγκάλυψη και η ανοχή μας είναι κι αυτή έγκλημα και λέγεται **συνενοχή!**

Π.Ε.Λ.

Η προσφορά της κ. Ματζουράνη

Ως γνωστόν, η δασκάλα κ. Στέλλα Ματζουράνη-Σκαλτσάρη, είχε προτείνει να δωρήσει στην Κωμιακή, μέσω του Συλλόγου, μία τεράστια ποσότητα βιβλίων, ανερχόμενα σε 10.000-11.000 τόμους. Η ευγενική αυτή προσφορά της κ. Ματζουράνη έγινε γιατί αγαπάει το χωριό μας, στο οποίο υπηρέτησε και σαν δασκάλα, και η επιθυμία της ήταν να διοργανωθεί μία κατάλληλη βιβλιοθήκη στην Κωμιακή, ώστε να στεγάσει τα βιβλία αυτά, προς χρήση όλων των κατοίκων και των επισκεπτών.

Τα προηγούμενα Δ.Σ. του Συλλόγου είχαν δεχτεί με ενθουσιασμό αυτή την σημαντική προσφορά, και μάλιστα έγιναν και οι πρώτες κρούσεις προς τις τοπικές Αρχές (πρώην Πρόεδρο Κοινοτικού Διαμερίσματος Κορωνίδας και πρώην Δήμαρχο Δρυμαλίας), οι οποίοι δέχθηκαν την προοπτική

αυτή πολύ θετικά, ενώ παράλληλα η δωρήτρια άρχισε να παραδίδει παρτίδες από τα βιβλία αυτά. Πλην όμως το θέμα παρέμεινε στάσιμο για κάποιο διάστημα, παρ' όλο που ο νυν Πρόεδρος του Συλλόγου διάκειται ευνοϊκά στην προώθηση του θέματος αυτού.

Φρονώ πως πρέπει, να μην αφήσουμε αυτή την ευκαιρία να πάει χαμένη. Το Δ.Σ. έχει ηθική υποχρέωση να διαβεβαιώσει τη δωρήτρια ότι ο Σύλλογος θα προχωρήσει στην υλοποίηση του σκοπού για τον οποίο γίνεται αυτή η δωρεά και ταυτόχρονα να προωθήσει το θέμα αυτό στις τοπικές Αρχές.

A.B.G.

Αποπερατώθη ή ανεγέρθη;

Βλέποντας την μαρμαρίνη πινακίδα που έχει τοποθετηθεί στο νεοκατασκευασθέν ιατρείο του Απόλλωνα, διαβάσαμε:

ΑΝΕΓΕΡΘΗ ΜΕ ΔΑΠΑΝΕΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Κ. ΡΟΥΦΑΝΗ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ε. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΜΥΛΩΝΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΥ

Οι γνωρίζοντες την πορεία του έργου, αναρωτιούνται κατά πόσο οι εμπνευστές, που τοποθέτησαν την μαρμαρίνη πινακίδα, δηλώνουν ή αποκρύπτουν την αλήθεια. Για να μην αποκρύψουμε κι εμείς την αλήθεια, αναφέρουμε τα παρακάτω:

1. Το οικόπεδο (παλιά κελιά) δωρήθηκε από την εκκλησία.
2. Το γκρέμισμα των κελιών, η απομάκρυνση των μπάζων και η ανέγερση της οικοδομής έως το σημείο των μετώπων πραγματοποιήθηκε από την τέως Κοινότητα Κορωνίδας.

Για την αποκατάσταση λοιπόν της αλήθειας απαιτείται η άμεση διόρθωση της μαρμαρίνης πινακίδας. Έτσι για να υπάρχει συνέπεια και συνέχεια.

Γιάννης Κορρές

πρώην Κοινοτικός Σύμβουλος

αυθεντικά - κωμιακτικά

✘ Αν είσαι και παπάς, με την αράδα σου θα... φας! Ήταν η Πρωτονήστιμη εβδομάδα της Σαρακοστής προπολεμικά και στα συνεπαρτά του χωριού οι αξίνες πάλευαν γενναία την κακοτράχαλη γη. Είχε έρθει η εποχή για τα αμπελοσκαψίματα.

Επιμέλεια: Παναγιώτης Ε. Λιανής

Ο παπα-Μουστάκας από το Σκαδό αξιμέρωτα ακόμα είχε ξεκινήσει, γιατί εκείνη τη μέρα είχε αργάτες από την Κωμιακή για να σκάψουν το αμπέλι που διατηρούσε στον Τρούλλο. Όταν μπρόβαλε στ' Ανέφαμα, ο Αρτιμοέργης και ο Τρυφερογιάννης είχαν ήδη πιάσει δουλειά. Κατά τις εννιά ξετόνισε και η παπαδιά, που είχε τη φήμη σφιχτής (τσιγκούνας) γυναικάς και έφερε το ντουραδάκι του παπά με το κολατσιό του και το ταχτοποιήσε στη ληνού. Ο Αρτιμοέργης, πανέξυπνος καθώς ήταν, ζύγισε με το μάτι το ντουραδάκι και απεφάνθη: «Μόνου του παπά ήφερενε φαί!...». Και για να σιγουρευτεί,

πήγε με τρόπο στη ληνού και βάλων τη χερούκλα του ένδοθεν του ντουρά, ψηλάφισε το ζεστό καβανουδάκι που μύριζε πιλάφι, το μπουγλιτσάκι με το κρασί και... ένα μόνο πηρούνι!

Συνέχισε το σκάψιμο πλάι-πλάι με τον Τρυφερογιάννη, στον οποίο ανακοίνωσε συνωμοτικά τα ευρήματά του και ταυτόχρονα τον προετοίμαζε για την εφαρμογή του καταχθόνιου σχεδίου που είχε συλλάβει: **Ο παπάς δεν πρέπει να φάει σήμερα, ούτε να πει!**...

Σε λίγο μέσα στη ληνού, που απανέμιζε, ο παπάς και οι δύο εργάτες είχαν βγάλει τα ντουραδάκια τους. Αφού ευλόγησε κατά το έθος και πριν προλάβει να εφορμήσει κατά του χταποδοπλάφου, λέει ο Τρυφερογιάννης:

-Πρωτονήστιμη εβδομάδα είναι και δεν κάνει να πασκάσωμενε λάδι!...

-Μπα, του λέει ο Αρτιμοέργης, εμείς δε μπειράζει, αργάτες είμαστε, αλλά ο παπάς που λειτουργεί κίολας...

Ο αγαθός παπάς ντράπηκε που έπαιρνε μαθήματα εγκράτειας από δύο αγράμματους ανθρώπους (ο ίδιος είχε βγάλει και το σχολαρχείο). Και φιλοτιμιά την ανάγκη ποιούμενος, πρόσφερε το χταποδοπλάφο στους αργάτες, αρκούμενος σε ένα ντάκο σκληρό ψωμί και λίγες κορωνιές που του πρόσφεραν ως αντίδωρο.

Όμως το σχέδιο του Αρτιμοέργη δεν είχε ολοκληρωθεί. Μετά το λάβετε φάγετε, είχε έρθει η ώρα του πίεε εε αυτού πάντες...

Συνήθιζαν εκείνα τα χρόνια και έπιναν όλοι μαζί από το φλασκι με τη σειρά από μια γουλιά και σκούπιζαν το στόμιο πριν το παραδώσουν στον επόμενο. Έτσι έκανε και ο Τρυφερογιάννης και έδωσε καθαρή τη... σκυτάλη στον Αρτιμοέργη. Ο οποίος, αφού ήπια απνευστί και ηχηρά, έδωσε τη μπουγλιτσα στον παπά, αλλά χωρίς να καθαρίσει το στόμιο, που είχε φροντίσει να το διακοσμήσει με σπυριά ρύζι και σάλτσα.

Ο παπάς... δεν κοινώνησε φυσικά - ήτανε και σιχασιάρης - αλλά αρκέστηκε να ευλογήσει τα ανύπαρκα περισσέματα της ενληνού τραπέζης και να σπεύσει οίκαδε, που όλο και κάτι θα είχε μείνει από το χταποδοπλάφο...

Κι ούτε κουβέντα στην παπαδιά!

Το βράδυ στο καφενείο του χωριού ο Αστυνόμος, ο Μπαφόπας και ο Μαντηλαράς (ο δάσκα-

λος), κερνούσαν και ξανακερνούσαν τους πρωταγωνιστές του συμβάντος, που είχε ήδη γίνει γνωστό, κι αυτοί, βάζοντας και μπόλοκο αλατοπίπερο, περιέγραφαν με λεπτομέρειες την επιχείρησή «Αναγκαστική Νηστεία!»...

(**Το παραπάνω «αυθεντικό», μας το μετέφερε ο Τρυφερομανόλης**)

✘ Το καλοκαίρι θα σου πιάσω ένα... πιο μεγάλο! Ο

Βάγγος, Κωμιακίτης γνήσιος, Γαλατσιώτης και ολίγον χαζομπαμπάς, είχε βγάλει βόρτα το κοπέλι στο παζάρι που γίνεται κάθε χρόνο στην Αγία Γλυκερία. Μια αγορά γεμάτη πειρασμούς για μικρούς και μεγάλους.

Δεν είχαν περπατήσει πάνω από 10 λεπτά και ο πιτσιρικάς είχε... εξαφανιστεί ένα μαλλί της γριάς, ολόκληρη ρόκα δηλαδή, και μια κουκούλα καλαμπόκι ψημένη στη φουφού.

Είχαν φτάσει στη διασταύρωση με την Ελευθερίου Βενιζέλου, όταν ο Βάγγος αισθάνθηκε ισχυρή έλξη επί την πατρικήν ζωστήρα και ισχυροτέραν ακόμα την απαίτηση του διαδόχου, βωώντος εν μέσει πανηγύρι:

-Εϊφτό θέλω να μου πάρεις!...

Ήταν ένα καταπληκτικό χρυσόφαρο σε γυάλα πάνω στον πάγκο του μικροπωλητή και δίπλα ήταν τα λαγουδάκια, συνωστισμένα με εκείνα τα πράσινα τερατάκια που μοιάζουν με χρουσαφλίδες, αλλά δεν είναι, και θαρρώ πως τα λένε ιγκουάνα. Το σκηνικό συμπλήρωναν κάτι πολύχρωμα παπαγαλάκια και μερικά κλουβιά με σκεβρωμένους σκίουρους.

Ο Βάγγος αντέδρασε ψύχραιμα: -Εϊφτό; Και του δείχνει το λαγό.

-Όχι! Η γιαγιά στο χωριό έχει μεγαλύτεροι λαγοί!...

-Εϊκείνο; Και του δείχνει το ιγκουάνα.

-Όόόχι! Χρουσαφλίδες πιάνω και μόνος μου με τον αέλαμο που μου 'χεις δείξει πριόπερσι!...

Η ψυχραιμία του Βάγγου αρχίζει να υποχωρεί σε αγωνία.

Κωμιακίτσα χρουσαφλίδα περιμένοντας το παιδί με τον αέλαμο.

-Μήπως εϊφτό με τη φουντωτή οριά;

-Όόόχι! Η μάνα δε θέλει ποντικοί στο σπίτι και ο μπάμπας στο χωριό τσοι ψακώνει κίολας!...

-Δείξε μου, λοιπόν, τι θες!

-Το φαράκι θέλω με τη γυάλα!...

Αυτόματα η σκέψη του Βάγγου πλημμύρισε με ακρογιάλια, κύματα και πετονιές. Μέσα από το νερό της γυάλας το καλοκαιράκι του 'κλεινε το μάτι και με αυτοπεποίθηση αποστομώνει τον πιτσιρικά:

-Μα δε το βλέπεις πόσο μικρό είναι, που ούτε γάτης κολατσιί για να του το ρίξεις; Το καλοκαίρι που θα πάμε στον Αϊ-Θόδωρο, θα σου πιάσω ένα μεγαλύτερο!...

(**Το παραπάνω «αυθεντικό», μας το μετέφερε ο Μάρκος Παντελιάς**)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ
(του Χρηστοέργη)

ΨΥΚΤΙΚΟΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ, ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ
Τηλ. 210-2923763, Κιν. 6942-635546

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στο παρόν φύλλο της «Κορωνίδας», που καλύπτει γεγονότα του Μαρτίου και του Απριλίου, ήταν αναμενόμενο να μην έχουμε ειδήσεις από γάμους, λόγω Σαρακοστής. Βαπτίσεις επίσης δεν έχουμε, αφού συνηθίζεται το Μυστήριο αυτό να γίνεται όταν ανοίξει ο καιρός. Ούτε γεννήσεις πληροφορηθήκαμε να έγιναν.

Το δεύτερο μέρος της σελίδας, με τίτλο «**Εις μνημόσυον αιώνιον έσται δίκαιος**», όπως γνωρίζετε, γράφεται κατόπιν επικοινωνίας με τις οικογένειες των μνημονευομένων, που μας φέρνουν τις φωτογραφίες και τις πληροφορίες και ενισχύουν, ως είθισται, την έκδοση της εφημερίδας, και τους ευχαριστούμε γι' αυτό.

Η Συντακτική Επιτροπή

Εις μνημόσυον αιώνιον έσται δίκαιος

Επιμέλεια: Παναγιώτης Λιανής

Ιωάννης Εμμ. Βιτζηλαίος (1922-2007)

Ο Γιάννης Βιτζηλαίος (του Μαρκομανόλη) γεννήθηκε στην Κωμιακή και απεβίωσε στο Γαλάτσι.

Ήταν το πέμπτο από τα εννέα παιδιά του Μαρκομανόλη. Πρώτη ήταν η Δέσποινα (σύζ. Μαυρομάρκου) και ακολουθούν ο Μάρκος, ο Σταμάτης (την είδηση η του θανάτου του μάθαμε την ώρα που τυπώνονται αυτές οι γραμμές), ο Νικόλας, ο Δημήτρης, η Μαρία, η Ελένη και η Έλλη.

Μητέρα του ήταν η Σοφία, το γένος Σταμάτη Πρεβενιού (από τους Μπικιάδες).

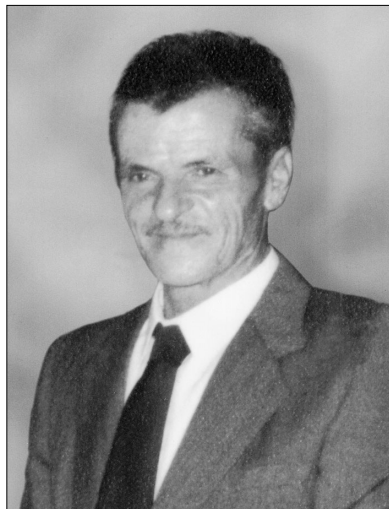
Θα σταθούμε στο γενεαλογικό του Μαρκομανόλη. Ήταν ο τρίτος από τα πέντε παιδιά του έρο Μάρκου Βιτζηλαίου, που είναι ο πιο γνωστός έρος, Μάρκος και Βιτζηλαίος, στην ιστορία του χωριού. Θρυλικός πρωταγωνιστής σε πολλές γνωστές αυθεντικές ιστορίες που έχει καταγράψει η «Κορωνίδα» κατά καιρούς.

Το πατρικό σπίτι του έρο Μάρκου ήταν δίπλα στου Σαδοέργη, ενώ του Μαρκομανόλη διατηρείται μέχρι σήμερα και είναι στην ίδια γειτονιά. Πρόκειται για το σπίτι της οικογένειας του Μουστακονικόλα, το οποίο από το Μαρκομανόλη δόθηκε προίκα στη Δέσποινα και το Μαυρομάρο και αγοράστηκε μετά από το Μουστακονικόλα.

Στέφανος Ιωάν. Χωριανόπουλος (Θοδωροστέφανος) 1921-2007

Γεννήθηκε στην Κωμιακή το 1921 και εκεί έζησε όλη του τη ζωή. Πατέρας του ήταν ο Θοδωρογιάννης, από τους πρώτους μετανάστες στην Αμερική και για πολλά χρόνια επίτροπος στη Θεοσκεπαστή.

Ο Στέφανος ήταν ο δεύτερος από τα τέσσερα παιδιά. Πρώτος ήταν ο Θοδωρής, που χάθηκε στον πόλεμο, όταν η βάρκα που τον μετέφερε στη Μέση Ανατολή μαζί με άλλους συμπατριώτες πιθανόν τορπιλίστη-

κε, σίγουρα πάντως εβλήθη, από εχθρικά πυρά και βυθίστηκε. Ακολουθούν ο Στέφανος, ο Δημήτρης και ο Γιώργος (Θοδωροέργης).

Ο Στέφανος επίσης είχε πολεμήσει στη Μέση Ανατολή και μετά την απελευθέρωση στον Εμφύλιο πόλεμο.

Στη σύντροφος της ζωής του και τα παιδιά του Αλέκο, Έλλη, Πίτσα, Βάγια απευθυνόμαστε και από τη θέση αυτή θερμά συλλυπητήρια.

Μαρία σύζ. Βασιλείου Μουστάκα (Μουστακοβασιλαίνα) 1926-2007

Γεννήθηκε στην Κωμιακή το 1926. Εκεί έζησε όλη της τη ζωή. Πατέρας της ήταν ο Αρτιμογιάννης (Ιωάννης

Χωριανόπουλος) και μητέρα της η Ζωΐτα του Παρεντροέργη (το γένος Κορρέ), εγγονή δηλαδή του Κουτελοκωσταντή.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το όνομα Ζωή-Ζωΐτα είναι αρκετά συχνό στο χωριό μας. Στην πλειονότητά τους οι Ζωΐτσες του χωριού είναι εγγόνες του Κουτελοκωσταντή.

Παντρεμένη με το Βασίλειο Μουστάκα (Μουστακοβασιλή), αξιώθηκαν να καμαρώσουν αποκαταστημένα τα παιδιά τους, με εγγόνια και διαδέγνονα.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν να τη θυμούνται.

Όταν νομίζεις...

Όταν νομίζεις πως όλα σου πάνε καλά, όταν νομίζεις πως το άπιαστο όνειρο έχει ένα απόδοτο αποτέλεσμα, όταν νομίζεις πως τα αστέρια είναι όλες οι ψυχές των αγαπημένων σου ανθρώπων και σε χαιρετούν με λαμπρό χαμόγελο, όταν νομίζεις πως ο κόσμος είναι άξιος εμπιστοσύνης, όταν νομίζεις πως η γη σου ανήκει και μπορείς να ταξιδέψεις παντού, όταν νομίζεις πως έχεις καταφέρει πολλά και μεγάλα, όταν νομίζεις πως ο νους έχει μπει σε μια ρότα, όταν νομίζεις πως το ταξίδι της ζωής έχει ένα νόημα και οδήγησε στο στόχο, όταν νομίζεις πως ο ουρανός είναι γαλανός και καθαρός και θα είναι για πάντα έτσι, όταν νομίζεις πως η ζωή σου αποτελεί ζωή για κάποιον άλλον, όταν νομίζεις πως η δραπετεύση απ' τη μιζέρια της καθημερινότητας έχει γίνει με επιτυχία, όταν νομίζεις πως τα μάτια σου δεν θα ξαναδακρύσουν, όταν νομίζεις πως η ζωή σου ανήκει, όταν νομίζεις πως η ψυχή σου καθρεφτίζεται με λάμψη και ευτυχία, όταν νομίζεις πως η κορφή κατακτήθηκε κι έχεις βάλει τη δική σου σημαία, όταν νομίζεις πως το σύμπαν συνωμότησε κι έγιναν τα πράγματα όπως τα ήθελες, όταν νομίζεις πως ο άλλος σου εαυτός, ο κακός και ο απατηλός, κοιμήθηκε, όταν νομίζεις πως ο εαυτός σου που βρίσκεται σε απόγνωση σταμάτησε να ουρλιάζει, όταν νομίζεις πως το κόλλημα του μυαλού σου έχει νικηθεί, όταν νομίζεις ότι η νύχτα έγινε μέρα και η μέρα νύχτα, όταν νομίζεις πως ο χρόνος σταμάτησε τη στιγμή που η ευτυχία μπήκε μέσα σου και όταν νομίζεις πως ο χρόνος που αφιέρωσες, οι μάχες που έδωσες, οι φρουρές ελπίδες που έγιναν αληθινές απέδωσαν καρπούς, μα κυρίως όταν νομίζεις πως αυτό που ζητούσες απ' τη ζωή σου το βρήκες, τότε η απογοήτευση, η άρνηση και το μη ευχάριστο τέλος έρχεται, δίνει το παρών, σε σκοτώνει...

MABI

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΝΑΣ Αφιέρωμα της «Κ» στη μνήμη του

Στις 4.3.2007, εορτή του Αγίου Νικολάου Πλανά, πολλές εκκλησίες γόρτασαν και στη Νάξο και στην Αθήνα. Τιμώντας τη μνήμη του, η «Κ» δημοσιεύει στιγμιότυπα από τη ζωή του, που συνδυάζουν πίστη, απλότητα και ευλογία.

Ο Άγιος Νικόλαος ο Πλανάς, γεννήθηκε στη Νάξο. Οι γονείς του ήταν αρκετά εύποροι με δικό τους κτήμα, μέσα στο οποίο είχαν κτίσει ένα εκκλησάκι στο όνομα του Αγίου Νικολάου. Από μικρό παιδάκι πήγαινε οποιαδήποτε ώρα και έμπαινε κρυφά στο εκκλησάκι, φορούσε ένα σεντόνι και έψελνε ό,τι ήξερε σαν μικρό παιδί. Μια βραδιά περνούσε ένας άνθρωπος απ' έξω απ' την εκκλησία αργά και άκουσε ψαλμωδία. Από φυσική περιέργεια κατέβηκε από το ζώο να ιδεί τι συμβαίνει και βλέπει τον παπα-Νικόλα, μικρό παιδάκι τότε, να ψάλλει.

Ο πατέρας του όταν πέθανε νέος, τον άφησε 19 ετών. Τον πήρε η μητέρα του μαζί με μία αδελφή και ήλθαν στην Αθήνα. Παντρεύτηκε όταν έγινε 28 ετών. Έζησε με τη συμβία του πολύ λίγο ώσπου απέκτησε ένα παιδί. Κατόπιν χειροτονήθηκε διάκονος στην εκκλησία Μεταμορφώσεως Πλάκας στις 28-7-1879. Μετά 5 έτη χειροτονήθηκε ιερέας στην εκκλησία του Προφήτη Ελισσαίου το 1884. Την περιουσία που είχε από την οικογένειά του, την χάρισε σε κάποιον, ο οποίος χρωστούσε, για να μη χάσει το σπίτι του και έτσι, απαλλαγμένος από κοσμικές και κτηματικές φροντίδες, επιδόθηκε ολοκληρωτικά με ψυχή και σώμα στη ζωή των μεγάλων ασκητών της ερήμου, μέσα στην πολυθόρηβη πόλη

της Αθήνας.

Κατ' αρχήν έγινε εφημέριος στον Άγιο Παντελεήμονα στο Ν. Κόσμο. Από εκεί όμως τον έδιωξαν και τον έστειλαν στον Άγιο Ιωάννη τον Κυνηγό της οδού Βουλιαγμένης. Αυτός ο διωγμός του έφερε μεγάλο ψυχικό πόνο. Μια βραδιά, φεύγοντας από τον Άγιο Ιωάννη για να πάει σπίτι του, έκλαιγε στο δρόμο. Έρημος ο τόπος τότε. Βλέπει έξαφνα στο δρόμο ένα νεαρό παλλικάρι και του λέει

–Τι κλαις, πάτερ μου;
–Κλαίω, παιδί μου, γιατί με διώξαν από τον Άγιο Παντελεήμονα.
–Μη λυπείσαι, πάτερ μου, και εγώ είμαι πάντοτε μαζί σου.
–Ποιος είσαι συ, παιδί μου; του λέγει.
–Εγώ, του λέγει, είμαι ο Παντελεήμων, που μένω στο Νέο Κόσμο...
Και τον έχασε αμέσως από εμπρός του.

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΝΑΣ (ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ)

Συγαίρει Κυκλάδων η πληθύς τη Ναξία σήμερον πανευφροσύνη, πάτερ ημών, Πλανά Νικόλαε, εν τη πανηγύρει μακάριαις μνήμης σου, αγείρονται δ' αθρόον τα τέκνα σου από πράττων νυν, την εικόνα σου ασπάζασθαι ανυμνούντα τον σε ενδοξάσαντα.

Δεύτε, φιλεόρτων το σύστημα, άσμασιν ευφημήσωμεν τον του Χριστού θεράποντα, και νεοφανή ημών πατέρα και μυσταγωγόν, τον εκ Ναξίας προελθόντα σεπτόν πρεσβύτεν, τον ηγιασμένον Νικόλαον, τον φερωνύμως την νίκην καταγαγόντα και κατά του πλάνου θριαμβεύσαντα, τη δε κλήσει επιλεγόμενον Πλανάν. Αυτού ταις ικεσίαις, της πλάνης ρυσθέντες, σωθήναι δεόμεθα τας ψυχάς ημών.

Ω του παραδόξου θαύματος! Τα μωρά του κόσμου ο Θεός επέλεξε, την δ' έπαρσιν των σοφών τούτοις κατήσχυνεν. Ευφραίνου η ταπεινή Νάξος, γενέθλη Πλανά χρηματίσα-

σα, Νικόλαον τον απλούν εν ιερύσει Χριστού η εκθρέψασα τον εν τοις χοροίς αγίων προστεθέντα άξιον εκκλησίας εργάτην, πρεσβευτήν δ' ημών θερμότατον.

Την σην υμνούμεν τελείωσιν των πιστών χορείαι, συμπολίται Νάξιοι, και πάντες οι διά σου την του Κυρίου οδόν ευρόντες, και ευσεβείν εν προσευχή, αγρυπνία, νηστεία τε, προθύμως δ' εγκαρτερείν και αγωνίζεσθαι τέλεον θέλοντες. Συ δε θείε πάτερ ιερεύ Νικόλαε, μη ελλείψεις πρεσβεύων, τω Χριστώ υπέρ των τέκνων σου.

Ναξίων η χώρα ευφορίαν παντοίων πλουτούσα αγαθών νυν πλούτον αδαπάνητον, δυνάμμιον εκτάσατο, Νικόδημον, Νικόλαον, ους ο Χριστός εστερέωσεν.

Ιδών τον Νικόδημον τον Πάνου, τον μέγαν αγιορείτην και κλεινόν και συμπολίτην άγιον Νικόλαος ο Νάξιος εν τη αυτή στενή οδώ αγιασθείς εστερέωτο.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΤΑΞΙΔΙΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΙΩΤΗ & ΥΙΟΥ

Ηρακλείου 28, Γαλάτσι

Τηλ. 210-2910582, 210-2131706, Κιν. 6977-416023

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

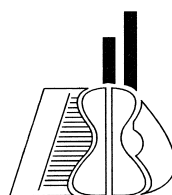
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ

Επισκευές - Κατασκευές
Εμπόριο Μουσικών Οργάνων
Ανταλλακτικά - Αξεσουάρ

Καποδιστρίου 20, Γαλάτσι

Τηλ. 210-2135995, Κιν. 6937-808488

Αφιέρωμα τιμής στον Γιάννη Βιτζηλαίο

Ο μπαρμπα-Γιάννης ζει στη μνήμη και στις καρδιές μας

Παρακαταθήκη για τους νέους η αγωνιστική του διαδρομή

Πλημμυρίδα αναφορών για τη ζωή και τη δράση του Γιάννη Βιτζηλαίου ακολούθησε το άγγελμα της εκδημίας του. Με πρώτη τη συγκινητική του παπα-Αντώνη της Αγίας Γλυκερίας και ακολούθησαν τα αφιερώματα του τοπικού γαλατσιώτικου Τύπου.

Η εφημερίδα μας, η «Κορωνίδα», είχε προηγηθεί (στην απότιση φόρου τιμής) κατά μία 7ετία, όταν το Γενάρη του 2001, σε μια πρωτόγνωρη για τοπικό Σύλλογο εκδήλωση, τιμούσε τον Γιάννη Βιτζηλαίο μαζί με τους επιτυγχόντες νέους και νέες του χωριού μας, ως τον κατ'εξοχήν εκπρόσωπο των Κωμιακικών που έχουν καταξιωθεί κοινωνικά, επαγγελματικά και η αγάπη τους για το χωριό μας και τους χωριανούς είναι καθημερινή και έμπρακτη.

ρα και της ευγενείς φιλοδοξίες του. Έφυγε από το χωριό σε ηλικία 12 ετών, έχοντας μοναδικό εφόδιο στις αποσκευές του την πίστη του για τη ζωή, την τιμιότητα και ειλικρίνιά του. Στο Γαλάτσι που ήρθε, ασχολήθηκε στα περιβόλια και μετά στις οικοδομικές και χωματουργικές εργασίες. Απέκτησε σύντροφο και συμπαράστατη στη ζωή του την Αθανασία Καφετζοπούλου, από το 1943 μέχρι το 1997, με την οποία απέκτησε

Ο Γιάννης Βιτζηλαίος με τη γυναίκα του Αθανασία.

Γυρίζοντας το ρολόι του χρόνου πίσω, ακούμε τον αντιπρόεδρο του Δ.Σ., δικηγόρο κ. Ν.Ε. Λεβονγιάννη, να απευθύνεται στον τιμώμενο ανάμεσα στα νιάτα μπαρμπα-Γιάννη και να ξετυλίγει το νήμα μιας αγωνιστικής ζωής γεμάτη πίστη, πείσμα και ανιδιοτέλεια για την προκοπή, πρότυπο αρετής για κάθε νέο που θέλει να κατακτήσει και να διακριθεί στή ζωή:

... Όμως πρέπει να στρέψουμε το βλέμμα και λίγο πίσω και να αναφερθούμε σε συγχωριανούς που κατάχτησαν τη ζωή και διακρίθηκαν. Στον οποιονδήποτε τομέα – κοινωνικό, επιστημονικό, επιχειρηματικό. Με ή χωρίς πτυχίο. Γιατί σημασία δεν έχει το πτυχίο της ανώτατης σχολής, αλλά της κοινωνίας. Και ο έπαινος αυτός, η αναγνώριση δηλαδή της κοινωνικής καταξίωσης, νομίζουμε ότι είναι το πτυχίο με άριστα.

Τέτοιο πτυχίο, πιστεύουμε όλοι, ότι έχει κατακτήσει ο παρειακό-μενος και τιμώμενος στην αποφιννή μας εκδήλωση **Ιωάννης Εμμ. Βιτζηλαίος** (ο **Γιάννης του Μαρκομανώλη**, όπως τον ξέρουν οι χωριανοί).

Γεννημένος στο χωριό μας, Κωμιακή Νάξου, το 1922, από γονείς φτωχούς. Μέλος πολυμελούς οικογένειας, φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Κωμιακής, παράλληλα εργαζόμενος, όπως όλα τα παιδιά τότε, ασχολούμενος με τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Τα όρια όμως του χωριού και του νησιού ήταν μικρά για τα όνει-

μια ζηλευτή οικογένεια.

Στην άβυσσο της Αθήνας, αν και μικρό σε ηλικία χωριατόπαιδο, δεν χάθηκε. Επέπλευσε, αναδείχτηκε, αναγνωρίστηκε. Πάντοτε

Από παρέλαση 28ης Οκτωβρίου, στο Γαλάτσι. Ο Γιάννης Βιτζηλαίος δίπλα στον Δήμαρχο Β. Παπαδιονυσίου. Διακρίνονται αριστερά οι αξιωματικοί γιατροί Παναγιώτης Φερέτος και Γιώργος Γρατσιάς.

στηριζόμενος στις δικές του δυνάμεις. Δημιούργησε και πρόσφερε. Κύρια όμως κοινωνικά. Γι' αυτό οι Γαλατσιώτες, οι Ναξιώτες του Γαλατσιού, και κύρια οι Κωμιακίτες, που αποτελούσαν και αποτελούν σημαντικό μέρος της Γαλατσιώτικης κοινωνίας, τον πρότειναν και τον εξέλεξαν στην διοίκηση του Δήμου από το 1964 μέχρι σήμερα – με εξαίρεση τα χρόνια της επταετίας – Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου και για 20 χρόνια Αντιδήμαρχος Γαλατσιού στον τομέα των έργων και του πράσινου.

“ Η καταξίωση απαιτεί θυσίες. Αλλά και οι καταξιωμένοι πρέπει να τιμώνται ζώντας και παράλληλα με τους νέους, ώστε να είναι οδηγοί τους στα πρώτα και δύσκολα βήματα της ζωής τους. ”

Το Γαλάτσι φέρει την σφραγίδα του. Δημοτική προσφορά, επαγγελματική δραστηριότητα, οικογενειακή καταξίωση, πατριωτική αλληλεγγύη. Είναι γνωστό σε όλους, κύρια τους παλαιότερους μεροκαματιάρηδες, ότι στις δουλειές του προηγούνταν οι Κωμιακίτες. Αν δεν έβρισκε Κωμιακίτη για εργάτη, απευθυνόταν στους άλλους Ναξιώτες και μετά στον οποιονδήποτε.

Δεν είναι μικρό πράγμα να προτιμείται ο χωριανός. Αποκαλύπτει την ευαισθησία, δείχνει τον άρρηκτο δεσμό με τον τόπο καταγωγής. Αυτό που πίστευε και μετέδωσε στα παιδιά και στα εγγόνια του. Αυτό που τον έκανε να ξεχωρίζει, γι' αυτό και αγαπήθηκε και τιμήθηκε πολλές φορές με την ψήφο τους.

Δεν ξέχασε ποτέ την Κωμιακή, αποδεικνύοντάς το καθημερινά με τη δράση του και την εκτίμησή του στους συγχωριανούς.

Ο Σύλλογος Κορωνίδας, που εκφράζει τους Κωμιακίτες της διασποράς, δεν ήταν δυνατόν να μείνει αμέτοχος.

Αναγνωρίζοντας όλα τα παραπάνω, το Διοικητικό του Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα να τον τιμήσει και να υποδείξει στους νέους ότι η ζωή κατακτιέται με αγώνα. Η καταξίωση απαιτεί θυσίες. Αλλά και οι καταξιωμένοι πρέπει να τιμώνται ζώντας και παράλληλα με τους νέους, ώστε να είναι οδηγοί τους στα πρώτα και δύσκολα βήματα της ζωής τους.

παλιές φωτογραφίες

Η οικογένεια του Μαρκομανώλη: η Δέσποινα, ο Μάρκος, ο Σταμάτης, ο Νικόλας, ο Δημήτρης, η Μαρία, η Ελένη και η Έλλη. Στο κέντρο της φωτογραφίας ο Μαρκομανώλης με τη γυναίκα του Σοφία και τελευταίος δεξιά ο Γιάννης Βιτζηλαίος.

Σαράντα χρόνια χωρίς τον Νικηφόρο Μανδηλαρά

Τον αγωνιστή της ειρήνης Νικηφόρο Μανδηλαρά, που δολοφονήθηκε πριν από 40 ακριβώς χρόνια, στις 22 Μάη 1967, από τη χούντα των Συνταγματαρχών, για τη δράση του κι αποτέλεσε το πρώτο της θύμα, τίμησαν στις 3 Μάη, σε μια ιδιαίτερα συγκινητική και πλούσια εκδήλωση στο Ζεφυρί, η Επιτροπή Ειρήνης και ο Σύλλογος Γυναίκων.

Η παρουσία και συμμετοχή της γυναίκας του Άσπας, της κόρης του Αριέττας και της αδελφής του Κατερίνας στην εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου έκανε τη βραδιά ιδιαίτερα ξεχωριστή.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν ακόμα ο Μιχάλης Βαρδάνης, τέως πρόεδρος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων περιόδου 1967-1973, ο Γιάννης Ντουνιαδάκης, μέλος της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα, ο Μιχάλης Λεγάκης, από την ΕΕΔΥΕ, ο αντιδήμαρχος Ζεφυρίου Κ. Σπυρούνης, οι δημοτικοί σύμβουλοι Δ. Τσιουμπρής, Σ. Πανάγος και εκπρόσωποι πολλών ακόμα μαζικών φορέων της πόλης.

Να σημειωθεί ότι με απόφαση του Δήμου, θα ονομαστεί δρόμος του Ζεφυρίου «Ν. Μανδηλαρά», ενώ θα στηθεί σε πλατεία και η προτομή του.

Μιλώντας στην εκδήλωση η γυναίκα του Ν. Μανδηλαρά, Άσπα, εξέφρασε τη μεγάλη της συγκίνηση καθώς όπως είπε: «Αυτό το βράδυ νιώθω ότι πρώτα και κύρια τιμάμε κι όλους τους ανώνυμους αγωνιστές που βασανίστηκαν, εξορίστηκαν κι έδωσαν την καρδιά τους όπως ο Νικηφόρος Μανδηλαράς». Για τη δράση του αγωνιστή Ν. Μανδηλαρά, που είχε ως αποτέλεσμα τη δολοφονία του από τη χούντα, μίλησαν ο Μ. Λεγάκης κι ο Μ. Βαρδάνης, ενώ ο Β. Φάρκωνας, πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης, διάβασε το βιογραφικό του.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με προβολή ντοκιμαντέρ κι ανάγνωση άρθρων του Ν. Μανδηλαρά κι έκλεισε με ζωντανό πρόγραμμα, ενώ στην είσοδο της αίθουσας λειτούργησε και έκθεση φωτογραφίας.

Από τον Αλέκο Παναγούλη στο Νικηφόρο Μανδηλαρά

Μαθαίνοντας το θάνατό σου δεν μπόρεσα να κλάψω.
Στριφογύριζα στο κρεβάτι του νοσοκομείου.
Θυμόμουνά την τελευταία μας συνάντηση.
«Δεν θα τολμήσουν», έλεγες.
«Δεν έχουν άλλο δρόμο», σ' απαντούσα.
«Αυτός ο δρόμος θα 'ναι ο τάφος τους», φώναζες με πίστη.
Ναι, Νικηφόρε, θα 'ναι ο τάφος τους.
Ναι, Νικηφόρε.
Αυτή την υπόσχεση σου δίνουμε
αντί για μνημόσυνο.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΝΑΞΟΥ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ
« Η ΚΟΡΩΝΙΔΑ »
ΑΦΟΙ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΙ

Μπουμπουλίνας 3, Γαλάτσι (Παλ. Τέρμα), τηλ. 210-2925882
Κινητό: 6972-544246 – Νάξος: 22850-52243

Ακυρώθηκε η δημιουργία νέου λιμανιού

Οι πρώτες αντιδράσεις μετά την έκδοση της απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας, που έκανε δεκτή την αίτηση των 33 πολιτών για την ακύρωση του έργου της δημιουργίας νέου σύγχρονου λιμανιού στη Νάξο, ξεκίνησαν. Ήδη ο Γεν. Γραμματέας της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου, κ. Χαρ. Κόκκινος, εκτίμησε ότι η Νάξος πάει πολύ πίσω με την ακύρωση του έργου και έδωσε το σύνθημα αμέσως να ξεκινήσουν νέες προσπάθειες για την επίλυση του προβλήματος.

Βέβαια η απόφαση του ανώτατου Δικαστηρίου πρέπει να γίνει σεβαστή απ' όλους, αλλά η πρωτοβουλία των 33 ατόμων στερεί από όλους τους κατοίκους και τους επισκέπτες του νησιού μας την δυνατότητα να εξυπηρετούνται από ένα σύγχρονο και ασφαλές λιμάνι.

Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, οι διαδικασίες για τη δημιουργία του νέου λιμανιού είχαν ξεκινήσει από το 1998, για να φτάσουμε στην τωρινή απόφαση του ΣτΕ, μετά από 9 χρόνια! Δηλαδή, αν ξεκινήσουν εκ νέου οι διαδικασίες, ζήτησε Μάη μου... Εκτός αν υπάρξει κάποια βούληση πραγματική από αρμόδιους φορείς.

Ο Δήμαρχος Νάξου κ. Νίκος Μαρράκης δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι θα αγωνιστούμε ώστε να βρούμε μία λύση χωρίς να μοιρολατρούμε.

Σε τεντωμένο σχοινί και η υπόθεση του λιμανιού του Απόλλωνα.

Η απόφαση του ΣτΕ

Το ΣτΕ (Ε' Τμήμα) ακύρωσε την από 6-8-2003 απόφαση των υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, Εμπ. Ναυτιλίας και Πολιτισμού, με την οποία είχαν εγκριθεί οι περιβαλλοντικοί όροι για τη βελτίωση και επέκταση του λιμανιού της Νάξου. Στο σκεπτικό αναφέρονται:

Από το μέγεθος του λιμένα που θα προκύψει μετά την εκτέλεση του έργου, με τον διπλασιασμό των θέσεων ελλιμενισμού, την αύξηση των χερσαίων εγκαταστάσεων και την αναμενόμενη αύξηση της επιβατικής και εμπορευματικής κίνησης, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τεχνικής Έκθεσης και της ΜΠΕ του έργου, προκύπτει ότι σκοπεύεται, κατ' ουσίαν, η δημιουργία ενός νέου, υπερτοπικής, σημασίας λιμένα και όχι η επέκταση και βελτίωση του υπάρχοντος τοπικού λιμένα.

Με αυτά τα δεδομένα, να μεν η κατάταξη του λιμένα της Χώρας Νάξου με την 3514.96/02/18.6.92 κοινή απόφαση των υπουργών Εθν. Οικονομίας, Εσωτερικών, ΠΕΧΩΔΕ και Εμπ. Ναυτιλίας στους λιμένες τοπικής σημασίας (νομαρχιακού επιπέδου), δεν αποκλείει την έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την επέκταση αυτού και την ανάπτυξή του σε κομβικό λιμάνι, αλλά απαιτείται να προβλέπεται αυτό από εθνικό ή περιφερειακό σχέδιο.

Και υπάρχει μεν περιφερειακός χωροταξικός σχεδιασμός για το Νό-

Τα σκαλάκια στη Γρόττα, μέρος του λιμανιού της Νάξου.

τιο Αιγαίο, που προβλέπει στη Νάξο κομβικό λιμάνι, αλλά ούτε από κάποια μελέτη αυτού του περιφερειακού χωροταξικού σχεδιασμού, ούτε από το ΓΠΣ του οικισμού της Χώρας Νάξου προβλέπεται η χωροθέτηση του κομβικού αυτού λιμένα της Νάξου και ειδικότερα η επέκτασή και ανάπτυξη του υπάρχοντος λιμένα της Χώρας Νάξου ως κομβικού λιμένα.

Μόνο μετά από μελέτη, η οποία θα είχε εξετάσει τη δυνατότητα χωροθέτησης νέου λιμένα και προβλήτα επικίνδυνων φορτίων εκτός της πόλης και θα είχε καταλήξει αιτιολογημένα σε αρνητικό συμπέρασμα, θα ήταν δυνατή η έγκριση περιβαλλοντικών όρων του έργου, αφού θα είχε προηγηθεί συνολικά πε-

ριβαλλοντική εκτίμηση για την επιβάρυνση του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος του οικισμού της Χώρας της Νάξου.

Συνεπώς, για το λόγο αυτό, ο οποίος βασιμώς, καθ' ερμηνεία του δικογράφου προβάλλεται, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση, με την οποία εγκρίνονται οι περιβαλλοντικοί όροι του έργου, καθώς και η συμπροσβαλλόμενη 13033/05 απόφαση της Διεύθυνσης Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας Νοτ. Αιγαίου περί κατακύρωσης του αποτελέσματος του προκηρυχθέντος δημόσιου μειοδοτικού διαγωνισμού, η οποία χάνει το νόμιμο έρεισμά της, και να απορριφθούν οι ασκηθείσες παρεμβάσεις.

4ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών τον Ιούνιο στο Γαλάτσι

Στον όμορφο και φιλόξενο χώρο του ανοιχτού θεάτρου του Άλσους Βεΐκου Γαλατσίου θα ζωντανέψει η Ελληνική Μουσική και Χορευτική μας Παράδοση.

Το Φεστιβάλ θα διαρκέσει τρεις ημέρες (22-23-24 Ιουνίου 2007, από 21.00-23.30) και θα πραγματοποιηθεί στο ανοιχτό θέατρο Άλσους Βεΐκου, 1.200 θέσεων.

Στο Φεστιβάλ αυτό θα λάβουν μέρος τμήματα Παραδοσιακών

Χορών του Δήμου Γαλατσίου και των Συλλόγων της Νάξου που δραστηριοποιούνται στο Γαλάτσι. Ήδη ξεκίνησαν οι προετοιμασίες και οι Σύλλογοι των Ναξιωτών υπόσχονται να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους, πιστοί στην υπόσχεση που είχαν δώσει μετά την επιτυχημένη συνεργασία τους στα Αποκριάτικα Δρώμενα του Δήμου.

Ραντεβού, λοιπόν, τον Ιούνιο...

Μεγάλη συμμετοχή στο Τουρνουά της Κορωνίδας

Εκδήλωση για τη λήξη του Τουρνουά Τζούνιορ πραγματοποιήθηκε από τον Α.Ο. Κορωνίδας Γαλατσίου την Κυριακή 6 Μαΐου στο γήπεδο Γαλατσίου.

Το τουρνουά ήταν αφιερωμένο στην μνήμη του Θωμά Καλεσάκη, με την επωνυμία «Αθλητισμός, Ειρήνη, Πολιτισμός», και συμμετείχαν 10 ομάδες από όλη την Αττική με 250 παιδιά γεννημένα τα έτη 1996, 1997 και 1998.

Η διάρκειά του ήταν 4 μήνες και η κάλυψη ιατρού και διαιτητών ήταν πλήρης σε όλα τα παιχνίδια.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στον Α.Ο. Κορωνίδας για την διοργάνωση αυτή, που έληξε με τον καλύτερο τρόπο, σαν μια γιορτή όπου οι μικροί αθλητές από όλες τις ομάδες ενώθηκαν για να παίξουν αγώνες στα πλαίσια του υγιούς συναγωνισμού και της ευγενούς άμιμης.

Υδροπλάνα σε νησιά του Αιγαίου

Στις 15 Μαΐου ξεκινούν τα δρομολόγια των υδροπλάνων, συνδέοντας την Αττική με το Αιγαίο.

Την ημέρα αυτή θα πραγματοποιηθούν οι πρώτες πτήσεις υδροπλάνων από το Λαύριο προς την Ίο και την Κάλυμνο, δηλαδή στα δύο λιμάνια του Αιγαίου όπου έχει ήδη εγκριθεί η άδεια υδατο-

δρομίου. Για τη Μύκονο, την Πάρο, τη Σαντορίνη και την Κω θα χρησιμοποιούνται αμφίβια αεροσκάφη των 19 θέσεων, τα οποία εκτός από πλωτήρες για την ασφαλή προσθαλάσσωσή τους διαθέτουν και τροχούς, ώστε να προσγειώνονται και σε αεροδρόμια.

Λέσχη Ανάγνωσης και στη Νάξο

Οι Λέσχες Ανάγνωσης είναι ένας νέος θεσμός στη χώρα μας. Ήδη μια τέτοια Λέσχη οργανώθηκε στο Φιλώτι από την «Βιβλιοθήκη Ανωμερίτη», στο πλαίσιο των προγραμμάτων του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου.

Τα μέλη της Λέσχης Ανάγνωσης άρχισαν να συζητούν και να επεξεργάζονται το βιβλίο της συγγραφέα Ιωάννας Καρυστιάνη «Σουέλ», το οποίο, μετά τον κύκλο ανάγνωσης, θα συζητήσουν με την ίδια τη συγγραφέα στο Φιλώτι στις 27 Μαΐου. Ο σύζυγος της Ιωάννας Καρυστιάνη είναι ο σημαντικός σκηνοθέτης Παντελής Βούλγαρης, του οποίου η καταγωγή είναι από τη Νάξο.

Στη Λέσχη Ανάγνωσης δημιουργήθηκε, υπό τον συντονισμό της κ. Μαρίας Γρατσία, ο σχετικός υποστηρικτικός φάκελος του βιβλίου (συνεντεύξεις, κριτικές, φωτογραφίες και σχόλια αναγνωστών).

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗ απέκτησε μια λειτουργική ιστοσελίδα στο διαδίκτυο με τα χαρακτηριστικά

www.biblioanom.gr

Σημειώνεται ότι η βιβλιοθήκη είναι δανειστική, συνεχώς εμπλουτίζεται με νέους τίτλους βιβλίων και σχεδιάζει κύκλους πολιτιστικών δραστηριοτήτων για την περίοδο 2007-2008.

Η Διαχειριστική Επιτροπή της ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗ αποτελείται από τον Γιώργο Μουστάκη, Ειρήνη Μουστάκη και Βασίλη Γρατσία.

Β. Φ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΗΜΟΥ ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ

Κάνουμε έκκληση στους δημότες-καταναλωτές νερού, λόγω της λιψυδρίας, να περιορίσουν τη χρήση του, γιατί υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στην υδροδότηση των Τοπικών Διαμερισμάτων και οικισμών.

- Δεν σπαταλάμε το πόσιμο νερό για το πότισμα μπαξέδων, δέντρων και κήπων.
- Δεν πλένουμε τις αυλές, τα πεζοδρόμια και τα αυτοκίνητα με καθαρό, πόσιμο νερό.
- Ελέγχουμε τις υδραυλικές μας εγκαταστάσεις για διαρροές.

Συνεργεία του Δήμου θα κάνουν εντατικούς ελέγχους και στις περιπτώσεις άσκοπης κατανάλωσης πόσιμου νερού θα λαμβάνονται ανάλογα μέτρα.

Αλιευτικό Καταφύγιο Απόλλωνα

Τη συνεδρίαση του Επαρχιακού Συμβουλίου Νάξου της 24-4-2007 παρακολούθησε ο Νομάρχης Κυκλάδων κ. Δημήτρης Μπαΐλας.

Μιλώντας στον ραδιοφωνικό σταθμό «Μεσόγειος», ο κ. Νομάρχης αναφερόμενος στο αλιευτικό

καταφύγιο του Απόλλωνα, το οποίο εκκρεμεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας, υπογράμμισε ότι η Νομαρχία προσπαθεί να καλύψει όλα τα κενά, ακόμη και οριοθέτηση του θέματος του Απόλλωνα.

☞ **Το συλλαλητήριο.** Όλη η Νάξος βροντοφώναξε «**Ναι στο λιμάνι!...**». Ο λαός της Νάξου αντέδρασε και κατέθεσε ευθαρσώς την άποψή του και την απαίτησή του να κατασκευαστεί το λιμάνι της Νάξου. Η συγκέντρωση ήταν μεγάλη και ο παλμός αγωνιστικός.

☞ **Εκλογές Τ.Ε.Δ.Κ. Κυκλάδων.** Νικητής των εκλογών που έγιναν στις 30-3-2007, της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Κυκλάδων, ήταν ο Δήμαρχος Ερμούπολης κ. Γιάννης Δεκαβάλλας. Από τους Ναξιώτες υποψήφιους εξελέγη μόνο ο Δήμαρχος Νάξου κ. Νίκος Μαρράκης με 55 ψήφους.

☞ **Δημοτικά Σφαγεία.** Μετά την επιτυχημένη λειτουργία των δημοτικών σφαγείων στη Δρυμαλία κατά την περίοδο του Πάσχα, ο Δήμος καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την ολοκλήρωση του έργου, ώστε να λειτουργούν σε μόνιμη βάση. Ο Δήμαρχος Γιάννης Μπαρδάνης απηύθυνε τις πιο θερμές ευχαριστίες του στον Έπαρχο Νάξου κ. Βασίλη Κορρέ, στις υπηρεσίες του Επαρχείου Νάξου, στους Αντιδημάρχους και τους υπαλλήλους του Δήμου που συνέβαλαν στην εύρυθμη λειτουργία των Δημοτικών Σφαγείων Δρυμαλίας την περίοδο του Πάσχα.